

Gansuyu

Gebze Hapishanesi
Kadın Özgür Tutsaklar
Aylık Siyasi Yorum Dergisi
Mayıs / 2007 / 28

« Hiçbir saldırı zorbalık

1 Mayıs alanlarına akışımızı durduramaz

biz fedayı kuşanan yüreklerle

çıktıkça zulmün karşısına

hiçbir engel tanımıyoruz »

Selma Kubat

İÇİNDEKİLER

Kavganın günü 1 Mayıs	3-4
Sabo'nun Yolundayız ; Herkes Fedayı Öğrenmeli	5-7
Şiir (Selma Kubat) 1 Mayıs	8
Adalet Olmaya Devam Edeceğiz	9-10
Genelkurmayın Demokrasitlik...	11-14
Operasyon Yapılmalı	15-16
TMSF Medya Grubuna...	17-19
Nokta Baskını	20
Laikliği Dillerinden Düşümeyenler..	21-22
Örtülü Gerçekler	23-28
Emperyalizmin Kuklası ...	29-30
Aslanan Emperyalizmin ...	31-32
Çocuklarımızı Öldürenler...	33-34
Günümüz Vahdetçileri	35-36
İslamcuların Kabesi	37-38
Kazanan Emperyalizm Değil...	39-40
İşgal Yıllarca Sürse de Irak Halkı..	41-42
Bir Uzak Kitadır Afrika	43-44
Halkın Önderi	45-46
Zenginler Kulübü	47

İTİR

Şengül'ü Tanımak	51
Şiir	52
Karış Karış Anadolu/Hidireller	53-55
Şiir ; Derin Bir Soluk	56
Nasıl Kıydılar oğul sana	57-58

CANSUYU

Aylık Siyasi Dergi
Sahibi : Kadın Özgür Tutuscular
Yer : Gebze Hapishanesi
Tarih /sayı : Mayıs /2007/28

Merhaba,

Hepinizi Selmamızın coşku-su, kararlılığıyla kucaklıyoruz.

Mayıs'ta havaya, suya, toprağa karışan Selmamızın kulleri tüm halkımızı selamladı.

1 Mayıs'ta Taksim'de yanı-bayında Şengül'ler güç kattı halkla-rımızın sesine. Ve birkes daha onurlandık uğurladıklarımızın nezdinde.

Ülkemizin, dünyanın gündemi yine dolu dolu. Emperyalistler, ortadoğu halklarının kanını dökmeye, halklarımızın kanını emmeye devam ediyor. Ve emperyalizmin kuklası Tayyip Erdoğan halkımızın karşısında olmaya devam ediyor.

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz. Nasıl yönetiliyoruz, hepsi gözler önün-de. Genelkurmayın açılışlarının hemen ardından yapılan NOKTA baskını, baskınlar, onların acizliğini bir-kes daha gösterdi.

Ve, halkımıza umut olan Yunuslar, Gilderenter, Solmazlar, Ergoniler Dersim'den halkımızı selamladılar.

Uğurladıklarımızın sıcaklığıyla kucaklıyor, bir dahaki sayı-mızda görmek üzere...

CANSUYU

KAVGANIN GÜNÜ

1

M A Y I S

1 Mayıs kavganın günüdür. Emegin sömürülmediği, yoksulluğun olmadığı, eşit, adil ve yasanılası bir dünya için mücadeleye çağrı günüdür. Yaklaşık 120 yıl önce Amerika'da onbinlerce işçi 8 saatlik işgünü ve haklarını alabilmek için alanlara çıktı. Yüzlercesi tutuklandı. 4'ü idam edildi, 1'i intihar süsü verilerek katedildi. Bundan 3 yıl sonra bugünün anısına 1. Enternasyonal 1 Mayıs'ı "Birlik, mücadele, dayanışma" günü ilan etti. O günden sonra 1 Mayıs devrim ve sosyalizm yürüyüşünün bir adımı olur. 1 Mayıs bütün dünya işçilerinin mücadele günüdür.

Kapitalizmin sömürsüne karşı işçi, köylü, emekçi, tüm halk bir araya gelip hesap soruyor 1 Mayıslar'da. Binlerce, yüzbinlerceler artık. Mücadelemizin haklılığını ve meşruluğunu dostta, düşmanda biliyor altında. Devlet kendi iktidarını sürdürmek için baskı, sömürü, zulüm politikalarını uyguluyor. Ve meşruluğumuzu hazmedemiyorlar. 1976'da 100 bin kişi varken, 1977'de 500 bin emekçi, Oligarşi'nin karşısında hesap soran 500 binler. Oligarşi 34 kişiyi kurşunlayarak katletti. Devrim yürüyüşünde '77'de.

1989 1 Mayıs'ında yine aynı devrimci irade aynı kararlılıkla Taksim'deydi. Oligarşi devrimçileri Taksim'e sokmak için panzerleri, komandoları günler öncesinde yerleştirdi Taksim'e. Yani bu gerçekleştirilecek olan kavganın da habercisiydi. Devrimçiler alan geldiklerinde çatışma başlar ve H. Akif Dolci pasistler tarafından katedilir.

Yıl 1996 7 yıl geçti 1989'un üzerinden onbinlerle kodiböydeyiz. Yine kitlesel, yine devrimci bir kitle 1 Ma-

Yis'in kavgu gnu olduunu biliyor, hesaplasma gnu bugh. Oligarsi yine eyni pervasizligıyla karimizda 4 devrimci kotle diliyor. Sokaklar cotisma olan, artik.

Bedeller ödendi, devrimciler 1 Mayıs olanlarını zop-tetti kazandılar. Ama düzen sendikacıları, 1 Mayısları se-lanlara taşımaya çalışıyorlar. "Singsesi" olarak kutlanmasi-ni düşünüyorlardı 1 Mayıs'ın. Devrimcilerin mücadelele-riyle kazanılan olanlara, akillince sendikalarda olanlara çıkmaya mecbur kalmışlardır. Sarayhanede kutlanan 1 Mayıs devrimcilerle, sarı sendikacılar arasındaki ayrış-manın netliği idi.

Evet Taksim 1 Mayıs alanıdır, Bedeller ödemiştin uğruna ve soktan kazanılmıştır. Zaten bizim için önemli olan 1 Mayıs'ın nasıl kutlandığıdır. Nasıl kutlanmasında ge-rektiğidir. Kendine devrimciyim diyen tüm DKÖ'ler, sendi-kal örgütler bir arada kitlesel olarak kavgu gününde o-lanlarda olmalıdır.

Devrimciler mesruluklarından hiçbir zaman taviz verme-diler. İstanbul'da ve ülkenin her yanında kazanılan mev-ziler mesruluğun, ödenilen bedellerin sonucuydu. Mesruluğumuz kavganın olanlara taşınmasıydı, hesap sormaydı, örgütlülüğümüzdü.

SADOLARIN
YOLUNDAYIZ!

HERKES FEDAYI
ÖĞRENMELİ

Günlerden 1 Mayıs, emekçiler için önemlidir bugün, devrimciler için... 1 Mayıs kavgası gönder, umut gönder. Öj-
kenin sokaklara taşıdığı gönder. Selman'ın aleuler arasında "Ya-
şayan 1 Mayıs" sloganını attığı gönder.

Aleuler arasında geleceğe seslendi Selma. Ve biz-
lerde Selma'nın aleulerinde kendimizi gördük. Selma'nın sesi
artık her 1 Mayıs'ta dillerimizde...

1 Mayıs şehidi

Ölen Orucu şehidi

Feda şehidi Selma

Tarihimizi, değerlerimizi, büyük direnişimizin geçmişi gör-
dük Selma'da.

Selma'nın kendini yaktığı, 17 dakikalık zaman diliminde
kız yasattıkları, kimilerinin bir ömür boyu yaşayamadıklarıdır.

Yazamı gibi sade, doğal ve netti giderken. Herkesle
vedalaştı. Göremediklerine selamlarını bırakarak. Ama hiç kim-
seyi atlamadan. Sarıldık. Kimse onu bırakmak istemedi kolla-
rından. Evet gitmesi gerekiyordu. Düşmana hissettirmeden.
Eylemi yapıp başarıyla sonuçlandırması gerekiyordu. Ve basar-
dı Selma. Düşmanın ruhu bile duymadan hedefine ulaştı. Düş-
man duyduğunda ise hedefine varmıştı artık Selma. Başarı-
mızı.

17 dakika yandı Selma

Feda.

Feda anlak değildir biliyoruz. Herşey yaptığı gibi, doğal
rahat gitti Selma. Bu olgancata değil der gibi adeta. Evet bel-
ki sıradan insanlar için olgancata, ama Ö.O'da şehit düşen-
lerimiz, bedenlerini ateşe çevirenlerimiz bunu anlattı bizlere.
Evet Muharremler, Günaylar, Ümitler bunu anlattı. Ve Selma
bunu bir kez daha anlattı.

197 gün tecrübe, F tiplerine karşı Ö.O ile diren-
di Selma. Bizi insanca yaşamadan mahrum etmek isteyen-

lere karşı barikat olarak, ölüme yatarak direndi. Kötümedi be-
denini tutuşturdu.

Açlığı, ölüme yatarak nasıl net, nasıl kararlıysa fedanın
ateşini yatarak, aleuilerin arasına dalarak aynı kararlı-
lıktaydı. O yüzden ağızdan bir "ah" bir "aman" çıkmadı. Ağ-
zından çıkan her sözle inancımızı, kararlılığımızı gördük.

İsyan ateşiydi artık. Emperyalizmin, bu devletin bize dayattığı
şu zulme isyanın adı. "Direnişimizi kınamazsınız demenin isyan ateşi"

Aynı kalktığında, mendivanlerden inerken, aman bası döner
döner, diye yalnız bırakırken, gözlerimizin önünde kendini yaktı.
Ve biz müdahale etmedik. Etmedik çünkü, bu yangını söndürmek
ihanetle eşitti. Bu yangını söndürmek düşmanımızın işiydi. Bu yan-
gını söndürmek ö.ö. eylemi yapan bir insanın ağızına zorla ye-
mek dayanmak gibi birşeydi. Ö.Ö. Onuçularını, şehitlerimizi ezip
geçmekte. Onun için yüreklerimiz yanarken, fırtınalar koparken
içimizde acımızı hissettirmedik haşmımıza. Bu yangını söndür-
sünler istemedik.

Yeri geldiğinde canını ortaya koymanın birimi çok. Zaten bunun-
la gelecekti, Selma da bunun bilincindeydi.

Ve birşeyleri anlatmanın yolu, canımızı ortaya koymaksa bun-
dan doğal birşey yok. Kaldı ki biz bugünlere gelebilmek için can-
lar vermişiz. Bugünlere mücadelelerle, kanla-canla, uşa-uşula
gelmişiz.

Selma bize yaşadığımız her anımızı sorgulanmamız gerektiği-
ni anlattı. Kendini feda etti.

Biz ne yapıyoruz?

Nasıl yaşıyoruz?

Ne düşünüyoruz, nasıl yata kalkıyoruz?

İçeride- dışarıda devrimciliklerimiz mi büyüyor, yoksa düzen
yanlarımız mı?

Sonuçta savaşı bir örgütün insanlarıyız;

Buna uygun yaşayabiliyor - dayanabiliyor muyuz?

Devrimcilikte süreklilik bunlara cevap vermekle je de-
ğerlendirmekte olur. Yoksa Selmanın kendini ateşleyecek netliği-
ni, doğallığını anlayamıyoruz.

Hepimiz hemen yarın kendimizi yakmayacağız. Bir se-
kilde yarın feda etmeyeceğiz ama biz feda savaşçılarıyla yürü-
yen bir örgütün insanlarıyız. Bunun her zaman bilincinde olmalıyız.

Selma direnişimizi anlatmak için

halkımız

üstümüz için

hater için, ölmesini bilentlerimizdendi.

Aleuiler içinde vücudunun büyük bir bölümü yanmışken
bile el salladı, yoldaşlarına, zafere işaret yaptı. Acı sekşiyordu
mutlaka, aleu aleu yanıyordu çünkü. Ama kafesinde ayağı yer
yoktu, silip atmıştı, hissetmiyordu. Zayıf bedeninin her hissesi
yoldaşlarına, büyük ailesine duyduğu bağlılık, sevgi ve zafere o-
lan inancıyla doluydu.

Aleuiler içindeydi Selma. Daha 10-15 dakika önceye kadar
bizimleymiş. Konuşuyor, espriler yapıyor, türküler söylüyordu.

Aleuleriyle sorgulatiyor iste herseyi
Gurilaplak aleuler ortesinde yararken bizde bastan esapiga
soyuyor. icimizde kalan herseyi ortaya cikariyor.
Soruyor, sorgulatiyor ogretiyor.
En agir badeller: o'deyebiliriz belki micedele icimde.
Ama biz jedanın neresindeyiz, soruyor Selma.
Feda bize ne kadar uzak yada ne kadar yakin...

Selma gibi binakabilin miyiz kendimizi aleulerin icine, inan-
cimiz, sevgimiz, dayanimimiz yeterli mi?... Bunlari sorgulatti Selma.

Evet Selma gca oldu bize, icimizdeki feda ruhunu hare-
kete gecirdi can verdi. Selma'nin dedigi gibi "nasil bir surecten
gectigimiz belli." Dusanin anonsiz. Ne zaman, nerede, ne ilklar
silasacagimiz belirsiz. Her zaman bilincimizle, inancimizda hazir ol-
malyiz, yeri geldiginde canimizda ortaya koymalyiz. En önemlisi
Selma'ya Selmalara yakiz tarzda yasanmalyiz.

"icimde bir ferahlik var" denirsin. Acaligin, sinmanin,
zulmün olduğu onurun ayaklar altına alındigi bir dünyada bu
adaletsizliklere karşi olmak basli basina bir ferahliktir huzur ve
ricidir.

Halkların tarihinde isyanlar, direnizler yasanmisa gıcnc hep
halkligından almıştır. Bu halkligimizin tenelleri vardır.

Bizler özgür, acaligin, adaletsizligin olmadigi bir olke is-
tiyoruz. Ve halkiyiz, halkli olduğumuz kadar da ferahiz.

Selmaniz da bu gcale yola cikmistti. Bu guverle direndi.
Tarihinizden aldiginiz gcale kaznacagiz denistik. Kazandik!
Selmanizin son sozleriydi Biz kazanacagiz! Evet biz kazandik.

Selmaniz tarihin her sayfasında zaferi gormuştur. İde-
olojimizden, politikalarımızdan, direnizlerimizden ogrenmiştir. Jak-
tan varolmayi bilen hareketimiz için "sonuna sonuzla sonun-
camuza kadar..." denenin bir cüreti vardır. Güret Selma-
larımızda buldu öznc. Ve tam bu cüreti Selmanizin parti-
ye duyduğu guverden sonuz baplıligından pekiyardu.

Evet, Selmanin devrimciliği boyunca duyduğu huzurdan, fe-
rahtligından başka bir ferahlikti bu.

Bu Selmanin ferahligiydi. Son göreviydi çünkü. Böyle bir
huzuru Selma yazadi tüm gidenlerimiz gibi.

Bizleri de ferahlattin Selma

Öğrettiklerimizle, cüretle. Seni dogurarken herkesin göz-
lerindeki bakiz farklilaşıyor. Seninle olmanın, seni tanımının huzu-
ru var icimizde.

Ve iste bu 1 Mayıs'ta Taksimdeyiz - Selma. Sen yine
bizle olacaksın aleulerimizle. Taksim Meydanında olacaksın. Senin-
le birlikte slogan atacak halkımız. Seninle birlikte soluyacaklar
havayı. Güç olacaksın herkese, zafere olacaksın yenilgilere.
Yine omuz vereceksin yoldaşlarına, birlikte taşıyacaksınız omuzlar-
daki her yükü. Ortaya olacaksın paylaşılacak herşeyim.

Evet Selmalarla, Selmalarımızla kazandığımız zafermiz
bizi hergün bir adım daha ileriyeye götürüyor.

"İşçinin emekçinin bayramı"

Benim bayramım
benim düğünüm
benim son günüm

Bir bayram günü "ayrılıyorum"

Hep düğün
bayram
şenlikle geçemedi hayatım

En çok bayramlarda
costu konatlandı.

Acıya kına yakuyoruz

Bayramda
düğünde

Bir de ömrün son dönünde
mutluluklar kına

Murattır.

Şendir gönülüm benimde
Şen ola günlerim diye yapıyorum.

15 Nisan '04
Selma KUBAŞI

ADALET OLMAYA DEVAM EDECEĞİZ

30 Mart - 17 Nisan devrim şehitlerini, şehitlerimizi anma haftamızdayken dört yıldızımızı daha ölümsüzlüğe yükselttik. Onlar 16-17 Nisan direnişlerinde Sabotajımızın dünyaya haykardıkları şairlerimizin yıllar sonra da defrullandığının ispatıdır.

Ergani Aslan, Güleliler Sakmak, Yunus Gündoğdu, Salmaç Demir 8 Nisan günü Dersim Hozat İlçesi kırsalında oligarşinin askerleriyle girdikleri çatışmada savuşarak şehit düştüler.

Savaştiler; çünkü halkların tek kurtuluş yolunun emperyalizme karşı savaşmak olduğuna inanıyorlardı.

Savaştiler; çünkü milyonlarca insanı emperyalist sıklarlar uğruna savaşlarla, aslıkla, yoksullukla, hastalıklarla katleden bu düzenin mutlak yıkılması gerektiğine inanıyorlardı.

Savaştiler; çünkü milyonlarca insanı emperyalist sıklarlar uğruna savaşlarla, aslıkla, yoksullukla, hastalıklarla katleden bu düzenin mutlak yıkılması gerektiğine inanıyorlardı.

Savaştiler; çünkü bu ülkem gerçeklikleri içinde büyümüş, adaletsizliği, yoksulluğu, yaşayarak görmüşlerdi.

Savaştiler; adalet olmak için. Savaştiler; halkları, vatanları uğruna. Ve devrim yolunda dimdik yürümenin onurluğu, savaşmanın gururuyla ölümsüzlleştiler.

Yıllarca halk savaşlarını katletmekle bitireceğini zann eden oligarşi bir kez daha yerildi. Yenilgisinin ispatı, 37 yıllık tarihimizi kesintisizliğe ulaştıran, şairlerimizi yıllar öncesinden bu güne

taşıyan, devrim için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan şehitlerimizdir.

Devrim şehitlerimiz bunun ispatı olarak; "kattletmekle bitiremeyeceksiniz" sözümüzü oligarşinin suratına bir tokat gibi çakmışlardır.

Anadolu halklarının binlerce yıllık gelenektir başkaldır-
mak. Ne zaman ki zulüm görmüşür, o vakit dağları, ovaları
mesken eyler adalet için. Anadolumuzun nice öfüllerini, kızlarını
kattetti zulmün sahipleri. Ve bin yıllardır kana doymuyor zalim,
sömürmeye doymuyor. Porsel porsel satıyorlar vatanımızı yetmiyor. Her
geçen gün onların zenginlikleri büyürken, halkımız daha da yoksulla-
şıyor. Açlık, işsizlik, ölümler artıyor. Adaletsizlik çığ gibi büyüyor. Bu düzen
hükümetinden, yargı sistemine, yasalarından en küçük birimlerine kadar
halka karşı savaşını amansızca sürdürüyor.

İşte bu yüzden ki her birisi ayrı kahramanlıklar
yaratmış şehitlerimizimizin savaşçıları dağlardan vazgeçmedik.

En zor koşullarda, yaprağın kuyruğundaki zamanlarda sil-
lah elde savaşmaktan vazgeçmedik.

Vazgeçmeyeceğiz!

Çünkü bu topraklarda vadediyorsa adaleti sifonunun başka
yolu yoktur.

Emperyalizmin defistipini söyleyenler geliyor. Yarılımanın da
ötesinde halkımızı kandırıyorlar, aldatıyorlar. Kendi kaskınlıklarını,
bedel ödeme korkularını halkımıza dayatıyorlar.

Bizler ise bulunduğumuz her alanda halklarımızın alda-
tılmasına karşı mücadele edecek, devrim yolunda Parti-Cephe
sıfırlarında örgütlenmeye devam edeceğiz.

Şehitlerimizimizin yolunda yünseyerek, bedeller ödeyerek,
örgütlenişimizi büyütürük, erinde sonunda halklarımızın öz-
leni olan sosyalizmi kuracağız.

GENELKURMAY'IN DEMOKRASİCİLİK OYUNU

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz? Nasıl yönetiliyoruz? Bu sorular sık sık sordüğümüz, sormamız gereken sorulardır aslında. Yaşamda karşılaştığımız olaylar ve söylentiler birbirinden farklı oluncaya bu sorular otomatik olarak da ortaya çıkıyor.

Bir bakıma bu soruları bize yaşamın kendisi soruyor. Elbetteki bunlar bu ülkede yaşayan, sorunlara duyarlı herkesin sorması gerekli sorulardır. Öyle olması doğal bir bakıma ancak altında cevabı hiç kimse için sır olmayan sorulardır. Tullardır sesimler yapılır iktidarlar gelir-pider ama özünde değişen birşey olmaz. Halk yalan dolan içinde yaratılır.

Ülkenin demokrasiyle yönetildiğini iddia ederler. Ama pratiğe baktığımızda demokrasinin izine bile rastlamak çok güç olur. Yönetenler vakıtan, adaletten söz ederler ama adalet hep gözlükten yarar.

Bağımsızlıktan dem vururlar. Ama yine AB'den, ABD'den haber-siz adım atamazlar. Tam ekonomi IMF'nin talimatı ile belirlenir. Görünürde parlamento vardır, ülke oradan yönetilir dedikimiz gibi bunlar sorgatılabilir ancak hepsi görüntüde olan şeylerdir. O parlamentonun bağımsız olduğu, halkın seçtiği vs. söylenebilir de. Orada MGK'dan izinsiz, habersiz hiçbir karar alınmaz. Alınsa da yaşama geçirilemez o kararlar. Bunun bugüne kadar pek çok örneği meydana gelmiştir.

Bazen bazı durumlarda MGK ve hükümet karşı karşıya gelmiş gibi görünse de son sözü söyleyen yine MGK'dır. Ki bu iki kesimde söz konusu onperyalist çıkarlar olunca tereddüt etmeden kendi çıkar çatışmasını bir kenara bırakıp birlikte hareket edebilmektedirler.

Bu durumu en son 12 Nisan 2007 tarihinde Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın basın toplantısında da gördük. Evet Genelkurmay Başkanı basın toplantısı yaptı gazetecilerin bazı sorularını yanıtladı!! Ve son günlerdeki kimi gelişmelere değindi.

Parlamentonun bağımsız olduğu, halkın seçtiği vs. söylenebilir de, orada MGK'dan izinsiz, habersiz hiçbir karar alınmaz. Alınsa da yaşama geçirilemez o kararlar. Bazen bazı durumlarda MGK ve hükümet karşı karşıya gelmiş gibi görünse de son sözü söyleyen yine MGK'dır.

Hükümet TSK'nın istediği yasal zemini hazırlasa da, TSK PKK'den kurtulmak için Kuzey Irak'a müdahale şart diye istediği kadar yaygara yapsa da hiçbir ABD'nin izni olmadan Kuzey Irak'a gidemez.

Bu gelişmeler üzerinden hükümete de mesajlarını iletmiş aslında.

Büyükkanıt toplantısında milli yetkililik, inkişaf, konusuna değindi. "Türkiye'de milliyetçilik yükseliyor yorumları ulusal güvenliğimize zarar veriyor. Bizim milliyetçiliğimiz vatanseverliktir bu da endişe duyulacak birşey değildir gurur duyulacak mutlu olunacak birşeydir." diyerek son zamanlarda "milli duygularla" yapıları savundu. Tabii onlara göre korkulması, endişe duyulması gerçek halkan, "teröristlerin" bağımsızlık duygusuydu. -- Diğer

bir konusu terörle mücadele idi Büyükkanıt'ın.

Terörle mücadeledeki parametrelerini anlatıp nasıl, ne zor koşullarda mücadele (1) ettiklerini anlattı. Ve tabii ki bu konuda yasaların nasıl ayakbağı olduğuna değindi. Şikayettini ise "Bir yasa yapıp 100 sene o yasayla yaşayamazsınız. Fakat bazı uygulamalar terörle mücadelemizi dumsuz etmektedir. Yasaları ihlal etmeden mücadelemizi sürdürüyoruz. Yasal çerçevede kalmak zorundayız." sözleriyle dile getirdi (13 Nisan 2007 Radikal)

Büyükkanıt'ın hükümete bir mesajı bu olurken diğeri ise Kuzey Irak'ta PKK operasyonu konusunda oldu. Büyükkanıt Kuzey Irak'ta operasyon yapılması gerektiğini bunun askeri açıdan faydalı olduğunu söyledi. Ancak bunun için siyasi karar alınması gerektiğini, TSK'ya yasal zeminin hazırlanmasına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Burada şunu belirtmeden geçemeyeceğiz. Evet hükümet TSK'nın istediği yasal zemini hazırlasa da, TSK PKK'den kurtulmak için Kuzey Irak'ta müdahale şart diye istediği kadar yaygara yapsa da hiçbir ABD'nin izni olmadan Kuzey Irak'a gidemez.

Böyle birşeyi ancak ABD onaylarsa yapabilirler. Onedente bu sözler sadece ABD'ye Türkiye'nin (MGK'nın) talebini iletmek olarak da düşünülebilir ki öyle de. Çünkü Büyükkanıt'ın bu açıklamasının ardından ABD'den arında bu konuya cevap geldi ve "Türkiye'nin sınır ötesi bir operasyondan kaçınması gerektiğini" söyledi. (13 Nisan 2007 Radikal)

Toplantının diğer konusu Cumhurbaşkanlığı seçimi idi. Ve bu konuda "Cumhuriyetin temel değerlerine sözde değil özde bağlı olan bir kişinin Cumhurbaşkanı seçilecek olmasını umut ediyoruz." dedi. Ki bu konu ile ilgili soruları cevaplamaktan kasındı.

Bir konu da "TSK'yi yıpratma" konusu idi. Bu konuda "Tartüye'ye yönelik tehditlerin mimarları geriz bir yelpazede faaliyetlerini sürdürmekte TSK'ya zarar vermek için bıkma den usenmadan çalışmaktadır.

TSK'ya karşı yoğun bir yıpratma ve karalama kampanyası yürütülmektedir. İçerden ve dışardan yapılan bu karalamalara karşı TSK'nin kendini savunmak zorunda bırakılması askerin demokrasîye müdahalesi olarak gösterilmektedir. ...

Bazı haberlerin ilgili medya organlarında farklı anlamlara sebebiyet verecek şekilde gösterilmesi ne şekilde elde edildiği belli olmayan bilgi ve belgelerin memleketin asıl siyasi meselelerinden uzaklaştırılarak dikkatleri TSK üzerine çevirecek şekilde yoğun yoğun servis edilmesi bu belgeleri hazırlayanların beklentilerinin aksine TSK mensuplarının sıkı sıkı kısıtlanmasına yol açmaktadır. Bu saldırılar bizi daha da güçlü kılmaktadır." (13 Nisan 2007 Radikal) dedi.

Büyükanıtın burada kast ettiği Nokta Dergisi'nde son çıkan haberler ve daha öncesinde ise Fendimli, bazı generallerin gazetelerde çıkan itiraflarıdır. Fendimli'deki bombacıları itirafları sahiplenmiş aynı Genel Kurmay'dır.

"Tanırım iyi söcuğtür" sözlerinin üzerini yıllardır dillerine doladıkları TSK yıpratılmak isteniyor masalları ile kapatamazlar. Evet ortada bir gerçek duruyor.

Bu gerçek Türk Silahlı Kuvvetleri'nin halka yapılan bu saldırıları sahiplenmektedir.

Büyükanıtın açıklamalarını ve neden böyle açıklamalara ihtiyacı duyduğunu yazının aralarında anlatmaya çalıştık.

Ama genel olarak bakacak olursak; Genel Kurmay Başkanı Büyükanıt neden böyle bir basın toplantısı yapmaya ihtiyaç duydun diye bir soru aklımıza geliyor.

Ki altında bu sorunun cevabını son dönemdeki geliş-

"Tanırım iyi söcuğtür" sözlerinin üzerini yıllardır dillerine doladıkları TSK yıpratılmaz isteniyor masalları ile kapatamazlar. Evet, ortada bir gerçek duruyor. Bu gerçek; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin halka yapılan bu saldırıları sahiplendiğidir.

Esas mesele halkın gözünü korkutmak, onu sindirmek, terörle mücadele adına yapılanları, yapılacak olanları meşru bir zemine oturtmaktır.

Bu durumda halkımıza, devrimcilere ve gerçek vatanseverlere daha fazla görev düşmekte.

Değerlerimizi, inançlarımızı, gücümüzü daha da çoğaltmak sorumluluğunu hissetmeliyiz.

legal mücadelelerinde korkuyorlar.

Halkın savunma halkları korkuyorlar.

Bunun için de bu toplantı onlara bir gözdeği niteliği taşımaktadır. Yapılan konuşmalarda tehdit, sindirme mesajları vardır. Aslında sadece halka değil tehditler, iktidar partilerinden medyasına kadar geniş bir yelpazeyi içine alıyor. Ancak başta belirttiğimiz yan ıvutulmalıdır. Ne kadar kendi işlerinde gelişmeleri olsa da söz konusu halka karşı mücadele olunca bir araya gelebilirler.

Yani bu basın toplantısında hükümete, medya kuruluşlarına mesajlar olsa da esas mesele halkın gözünü korkutmak, onu sindirmek. Terörle mücadele adına yapılanları, yapılacak olanları meşru bir zemine oturtmaktır.

Diğer yandan bu konu başlıklarında bir toplantı düzenlenmesi bile endişerin boyutunun bir işaretidir. Görüntüde ülkedeki gelişmelerle ilgili Genelkurmay'ın fikrini açıklaması olsa bile altındaki nedenleri, konuşmanın içeriği anlatmaktadır.

Bu durumda halkımıza, devrimcilere ve gerçek vatanseverlere daha fazla görev düşmekte. Değerlerimizi, inançlarımızı, gücümüze daha da çoğaltmak sorumluluğunu hissetmeliyiz.

meleri gözden geçirip bulabiliriz.

Ve basın toplantısının konu başlıkları da bu sorunun cevabıdır.

Evet korkuyorlar bu ülkede halkların mücadelesinden, vatanseverlerden korkuyorlar. Vatandaşın bafını sızlığını isteyenleri terörist, gerçek vatanseverisini "terör" ilan edip korkularını gözliyorlar.

Halkın legal il-

«OPERASYON YAPILMALI»

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt 12 Nisan günü bir basın açıklaması yaptı. Kendi ifadesiyle "bazı konuların kamuoyuyla paylaşılması gerektiğine inandıkları için" sükunetli basın karşısına.

Çeşitli konularda ordunun tavrını, genel ifadelerle açıklayan Büyükanıt'ın en çok tartışma yaratan sözleri Kuzey Irak'ta operasyon yapılması gerektiğine dair olanlardı. Açık bir gerçektir ki bu açıklamada ifade edilen düşünceler Yaşar Büyükanıt'ın kişisel düşünceleri değildir. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en başındaki isim, ordunun tüm politikalarının bir özetini sunmuştur.

"Terör", Kuzey Irak, TSK' (Türk Silahlı Kuvvetleri) ya yönelik desthinler gibi konularda tek bir cümle vardır Büyükanıt'ın ve ordunun. OPERASYON.

Başka hiçbir cümle yoktur. Bütün tartışmalara, sorunlara kayacakları noktaun adı operasyondur. Cümle diye sındukları operasyonların altında halka yönelik tüm saldırı yöntemleri olduğunu yıllarca söyledik, yazdık. O yüzden tekrar değinmeyeceğiz.

Yaşar Büyükanıt'ın operasyon talebi henüz karşılanı buldu. Nökte Dergisi basıldı, Dersim'de dört Cepheci katledildi, MLKP üyesi oldukları gerekmesiyle yargılananların yakınları Beşiktaş'ta polis tarafından saldırısına uğradı. Bingöl, Bitlis, Şırnak, Van ve Dersim'de sınducular operasyonlarda birçok PKK'li katledildi.

Ve böylesi bir tablo varken ortada "TSK, Türkiye Cumhuriyeti dedirgimiz o muhteşem yapının temel direklerinden bir tanesidir. Bu direk yıkılırsa devletin dengesinin de bozulacağı çok aşiktır" diyor, Büyükanıt. Muh-tezemliğe bakın. Operasyon yapılmayan bir yer kalma-muşken, demokratik tepkiler vahşice bastırılmaya çalışılınca, devrimciler katledilirken kandan beslenenler zevkle öpünüyorlar bu tabloyla.

Düzen güçleri orduya tam bir bağlılık olmanostından ve eleştirilerin göğünlaşmasından rahatsız. Öyle ki burjuva basın bile ordunun tepkisini sekebilmektedir. Burada da devreye girer operasyon andığı yunları.

Yaşar Büyükanıt operasyonları daha rahat sürdürmek istediklerini ve bazı yasaların kendilerine engel

olduğunu da anlatıyordu konuşmasında. Yasalarda ordu rahat rahat katliam yapabilir yazmalıydı! İyî çocukların eli sâğıtılmalıydı! Sınırsız yetki tanınmalıydı! Savcılıkla, iznle uğraşılmalı, prosedür kalaklımalıydı. Genelkurmay Başkanına göre.

Genelkurmay Başkanı'nun operasyon isteniyi le beraber büyüyen saldırı dalgası altında kendilerine olan güvenizliğin de boyutlarını göstermektedir. Karlıkların büyüktür çünkü haksizdirler. Başsızdırler çünkü yaslanabilecekleri defterler yoktur.

Nokta Dergisi Emekli Oraniral Özden örnekle ait günlükleri ve andısı yayımladı diye nasıl da pariklediler. Halkın haber alma hakkını savunurlara, eleştirilere tahammülsüzlükleriyle, teğir olmanın tedirginliğidir yasadıkları. Kimse itiraz etmese günlük gülistanlık olur onlar için ama tam tersine artırıyor eleştiriler.

O zaman eleştirileri yasalarla, zordunave polisle yanı zorbalıkla, tehditle susturmak gerekir diyerek uız verildi operasyonlara. Günlerce sandı derg baskını, Nasıl olurdu da ordunun kirt işlemleri er-taya sererlerdi. Bunun bir bedeli olmalıydı Bu sefer tankları yürütmeye gerek yoktu ama bir baskın fera olmazdı!!!

Ordunun savaş ahlakı da yoktur. Köy başaltmak-tan, gerillaların kulaklarını kesmeye kadar geniş bir suç absyası vardır. Şendinli'deki gibi psikolojik harekat-larının haddi hesabı yoktur. Ve kimi sürelerde bun-lar aşiktan savunulmuş "1000 operasyon yaptık" derih niştir. Diğer yandan OYAK şirketi ile her yıl palaz-lanmaktadır.

Saldırıları bu kadar pervasızken ordu er-u-fak bir eleştiriyeye dahi tahammül edemezken demokrasiden söz edilebilir mi? Güvenliği ve adaleti bu güçlerin söğöyaca-ğı koca bir yalan değil midir? Peki bizim sözumümüz nedir? Biz yazımıza kime çevirmeliyiz?

İnanalar uğruna, devrim için döğ başlarında düşen Solmaz, Ergoik, Gülerler ve Junuslara çevir-meliyiz.

"Bir canım var o da feda olsun halkıma" diyer költüre, sosyalizme yönelmeliyiz.

Haksız olan, adaletli den ve fersek öz-gürlüğü yaşayacağımız düzen sosyalizmdir. Bu uğurda savaşmalı, kazanacağımıza inanmalıyız.

TMSF

MEDYA GRUBUNA

ELKOYDU

Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki; aslıpın, yoksulluğun, işsizliğin günden güne arttığı, yöneticilerin halkın bir lokma ekmeğine göz koyduğu bir ülke burası. Bununla da yetinmeyip "peştodan en büyük payı kopma yarısı"yla yöneticilerin birbirinin kuyusunu kazdığı, bunun için her türlü diktatöreyi savındıkları bir ülke. Ve en büyük paye sahip olmak için yalan, dolan, kurnazlık, dolandırıcılık, kâdrolaşmalarla, tekkeatliğin kendisi hakimiyetini dayatma zihniyetinin mübah olduğu bir ülke.

En son Nisan ayında TMSF'nin (Tasarıf Mavduatı Siparata Foru) ATV ve Sabah'a el koyduğunu medyacılar takip ettik. Yarı Dış Bilgin'in ve Kerem Tekdeğir'in sahip olduğu bu medya şirketinin yönetimine el koydu. TMSF'nin gösterdiği neden ise, Dış Bilgin ile Turgay Ciner arasında imzalanmış olan gizli sözleşmeler olarak gösteriliyor.

Bu durumda şu sorular geliyor aklı;

Dış Bilgin kim? Turgay Ciner kim?

TMSF nasıl bir kurum ve kimi temsil ediyor?

TMSF'nin medya grubuna el koymaktaki amacı ne? Bu soruların cevabı, daha önce yazmış pek çok örnekte farklı değil. Bir sesit "it dalaşı" diyebiliriz.

Dış Bilgin ve Turgay Ciner medya patronu. Ve her ikisi de "kartınculuk ya da dolandırıcılık" diye tabir edilen suçlarıyla tanınan kan emici sermayedarlardır. Burdan dolayıdır ki; kendilerine ve el konulan kurumlara baktığımızda; basına yönelik bir saldırı olduğunu ama daha çok medya şirketlerine müdahale olduğunu görüyoruz. Ve şundan eminiz ki, birisi yöneten kapitalistlerin çıkar satmasına bir örnektir sadece.

TMSF, "özert, bağımsız" bir kurum olarak tabir edilse de öyle değildir. Her dönem var olan hükümetin çıkarlarını gözetmek üzere kurulmuştur. Şimdi de farklı değildir.

TMSF'nin asılımı, "Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu". Yetkilerini düzenleyici işlemler ve özel nitelikli kararlar olarak kullanır. Bu ifade bile yusyuvarlaktır. Ve durumu farca geniş bir yetkiye sahip olduğunu anlıyoruz. Canadan. Bu yetkiye aldıkları kararları resmî gazeteden duyurabiliriz.

TMSF'nin geçmişi 1983'te Merkez Bankası'na 1999'da ise Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna bağlı olarak geçti. BDDK tarafından idare ediliyordu. 2003'te TMSF idare yapısını BDDK'dan ayırdı. Karar organı TMSF'nin Kurul Başkanı oldu. Yetkileri içerisinde alacaklıların yakınlıklarının mallarına el koyma yetkisi var. Dedikimiz gibi "özert" olduğu söylenirse de öyle olmadığını biliyoruz. TMSF'nin bu güne kadar ki ihale ve satışları mutlaka bunu aşırda sıkıca kontrol edilmiştir.

Peki ATU ve Sabah'a el koymasının asıl sebebi nedir ki kendi iş gelişmelerinin ayrıntılarında sıkı sürece ve AKP'nin durumuna baktığımızda genel mantığı ortaya koyabiliriz. Kendisinin dışında bir alışveriş olmasını istemez. AKP çok iyi bilinir ki; AKP kendi zenginlerini yaratan bir hükümettir. Bunun dışında, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin yapılması nedeniyle de sadece kendi sesi çıksın, kendi kontrolünde o sesler çıksın istiyor. Ve aynı zamanda, kadrolarına politika kasi gereği el koyma hakkını kendinde görür.

O zaman, TMSF'nin medya grubuna el koyma emrinin de yola çıkarak AKP'ye bakmakta yarar var.

AKP nasıl bir hükümet? İlk önce ne getirdi, neler götürdü?

→ Başta da söylediklerimiz gibi, yoksulluk büyüdü, işsizlik arttı. Nedeni de düzenlenen ekonominin tekellerin ekonomisinin olmasıdır. Daha az işsizlikle daha fazla üretim yaygınlaştırıldı. Ya da esnek çalışma uygulamaları ile, kayıt dışı işçi ve sigortasız düşük ücretle çalıştırma teşvik edildi. Bunlara göre yumuldu. Artıkçısı; ekonomik denetim, kontrol, yönlendirme tanımıyla IMF'nin elinde kaldı.

→ Özelleştirme politikasıyla Kemal Unakıtan'ın (Maliye Bakanı) deyişiyle "babalar gibi" sattılar her şeyi. Tarım yapılarak inşaatlar görsel zorlandı. Görsel etkileri büyük şehirlerdeki gerçekleştirildi, yine IMF'nin isteğiyle yıkıldı, yıkılmak isteniyor. Halkın ekmeğine göre konularak IMF'nin dışı borçları ödemeye çalışılıyor. En son Levent'teki İETT analizi gibi pek çok yer satışa sunuldu. Bu satışlar işinde yollar, sular, bazı dağlar bile var!

→ İşçilerin haklarını gasp eden kölelik yasası (iş yasası) çıkarıldı.

→ Memurların iş güvencesi başta olmak üzere bir çok hakkını yitirmeyi amaçlayan Kamu Yönetimi Yasası çıkarıldı. Grevlerin sıkı yasaklandı. Gereksiz güvenlik oldu.

→ Bir yandan da yoksullara yardım adı altında göstermelik kampanyalar yürüttü. Gerçekleştirdiği yollar yenekleri dağıtıp, yeneklerine ortak oldu. T. Erdoğan; bir orduluk kurumuyla!

→ İşbirlikçilik kodu sıkıca uluştı. Amerika'nın Büyük Ortadoğu Projesine aşırı olarak ortak oldu. İşçileri, işverenleri... Ölmüne rağmen hakları gönderdi. Mart tekeresiyle asker göndermeye de ABD'nin emri'nin bir numaralı usaklığını yaparak bunu telafi etti.

→ Baskı, zulüm, politikaları "demokratikleşme" adı altında devam etti. AB yine hedef olarak yanında durdu ve ona göre politika üretildi. Örneğin tecrit ve idamın sürdürülmesi yasaklar devam etti. Tarım sorununu

bile çözemedi. MÖH'le arasında yaşanan çatışmanın sebebi zanlar olarak gösterilse de. özünde kendi vatanına sörme yapı, iktidar kağıdı nedeniyle

→ Yolsuzluğun "kötünü kazıyacak"lardı. Milli Eğitim Bakanı Hüseyin, Sağlık'ın okul ihaleleri, usulsüzlüğü, Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın kamu tren fecesi. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'in enerji ihalelerinde yolsuzluk ve mali akım projesinde devleti zarara uğratma. Devlet Bakanı Gökdemir Akşit'in SİHEK'i (sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu) zarara uğratma gibi yolsuzluklar hakkında meclise sunulan raporlar bile reddedildi.

Erdoğan, Unakitan, Yıldırım hakkında Galataport, Kuşadası ve Tüproş ihalelerine fesat karıştırdıkları Oper gibi tekelere ülkeyi pazarladıkları --- gibi yolsuzluklar hakkında gündeme gelen dosyalar kapatıldı.

→ "Vergi barışı" adıyla halkın kanını emen, saygıncu dolar dircileri affetti. Döviz olarak emperyalistler, IMF ve sermaye sahipleri AKP'den memnun olurlar. Böylece "kendi zenginlerini" koruyor.

→ Atama ve kadrolaşmada Cumhuriyet tarihinin rekorunu kırıldı. 117 binden fazla atama yaptı. Bu atamalar için yeterlilik, yeterlik gerekli değildi. İman Hatipli, ilahiyatlı olmak yeteliydi.

→ Linq grubuna "vatandaş hassasiyeti" diye sahip çıktı. Kimse eşirmedi. mafya ve faşistleri kullandığı kas defa aşıya çıktı. Onlara dokunmadı. Örneğin Haluk Kırcı serbest bırakıldı. Zenginliğin üstü kapatıldı.

→ OHAL uygulamaları sürüyor. Sokak infazları devam ediyor.

AKP'nin halka birşey getirmediğini, kanını emerek, canını alarak hep öğtardüğünün örneklerini daha da anlatabiliriz. Ancak bunlar bile AKP'nin seçim meydanlarında haykırdığı "şeffaflık, adil, herkese iş, iş, okul" söylemlerinin palazna aduğunu gösteriyor. AKP halka kener sıkırmakla kalmadı, aslıktan, safıktan, ahlak binaların altında öldürdü, öldürüyor. Oraya bunaya yeni yol yapımı kaldırımı yapımı safsatalarıyla kazdındığı sükurlarda bile 10'dan fazla çocuk öldü. İnsanlar hastane kapılarında paraları olmadığı için yo ölme terk edildi. ya da kundaktaki bebeklerle birlikte tutuklandı. Hapishanelerdeki 122 ölümün kanına etmiş buluştandı. 700 sakattan AKP'de en büyük sorumluluk sahiplerinden biri oldu. Ezberleştiren âlâsı, yine AKP döneminde oldu.

Onun için, TMSF medya grubuna el koynuş, koynonuş önemli değil, AKP zaten herşeye rağmen politikalarını yürütmek için, halkın üzerinde başka gücü oluşturmanın ve medya patronlarıyla da olsa, yaratılan iktidar savaşlarının başrol oyuncusu değil mi? AKP halka halkın yarınına hiçbirşey vermedi, veremez. O iktidar kültürüne kim oturursa otursun farklı olmayacaktır da.

Halkı çaresizliğe, açlığa, yolsuzluğa, yozlaşmaya mahkum eden AKP'ye AKP'nin sirtını dayandı, bu sisteme kinimiz, Epekimiz büyük. Onlar, halka çare olamazlar. Çözüm sunamazlar, umut olamazlar.

Biz halkın umuduyuz. Halka çözümümüz aşıktır. Örgütlenme ve birlikte hareket etme çapımızı yineliyoruz. Kazanan örgütlü halk olacaktır.

NOKTA

Baskını

Nokta Dergisi 29 Mart tarihli sayısında Emekli Öreminal Özden Örnekle ait olan görüntüleri yayınlaması ve 2004 yılında 2 darbe plotlarını, haberlerini ortaya çıkardığı gerekçesiyle, askeri savcılığın talimatıyla polisler tarafından basıldı ve arama yapıldı. Arama metninde "gizli belge ve bilgilere el konulması" istendi. Arama sırasında tüm dergi çalışanları bir odaya alınıp dışarı çıkılmalarına izin verilmedi. Bilgisayarlara el konuldu. İçindeki tüm bilgiler kişisel-özel bütün bilgiler polislerce 3 gün boyunca kopyalandı. Oysaki istihbarat teşkilatının istedikleri tüm bilgiler Genel Yayın Yönetmeni tarafından verilmişti zaten. Bu da yazarın hukuksuzluğun açıkca ifadesidir. Ayrıca basın ve ifade özgürlüğünün nasıl kısıtlandığının da göstergesidir bu durum. Günümüzde yazarın gazeteleri olduğu gibi yazar, çarpıtmadan haber yapan gazeteler, radyolar kapatılıyor. Devrimci gazeteler, dergiler basılıyor, toplatılıyor, kapatılıyor.

Emperyalizmin uzakları, fosünün uygulayıcıları, her daim bu sistemin yıkılacağından duydukları korkularıyla tüm bu hukuksuzlukları da uygulamaya devam etmektedirler.

Bugün Nokta dergisinin basılıp, aranması talimatını veren savcı yobakların darbe plotlarını yapan Generallere, paşalara soruşturma açılmaması, Özünde darbe "anayasal sistemin silah zoruyla yıkılması" denektir. . . Bakışımızda Genelkurmay Başkanının izni olmadan askeri savcılar soruşturma başlatamaz. Suçu isteyen Genelkurmay Başkanının kendisi olunca yapılacak pek birşeyde olmuyor.

"Genelkurmay İkinci Başkanlığı'na Kasım 2006'da sunulan, hangi Medya kuruluşları ile hangi gazetecilerin TSK ile ilgili haberleri izleyebileceğini belirleyen 'ANADİ' başlıklı belge mart ayında Nokta Dergisi'nde yayınlamıştı.

TSK'daki akreditasyona gelince Genelkurmay, söyle dile getirmişti. Türkiye'de bir PKK Gazetesi yayımlanıyor. Günden. Onun bir muhabirinin şimdi zura-daki sıralarda oturmasını arzu eder misiniz? O da PKK'lı, "Evet bu olayış basına uygulanan sansürün, ki bu raporda askeri operasyonlara karşı alınan, eleştiren yazarlar fışkılıyor ve direkt hedef gösteriliyor, ki bu da beraberinde "Nokta" baskını getirdi".

Yazarın arca kollamın emirlerini veren, bizzat başında bulunan Nokta sahipleri hiçbir şekilde sorgulanmamıştır, yargılanmamıştır. Ama haber alma-haber yapma özgürlüğü he yarıyla kısıtlamış, gazeteler kapanmış, sahipleri, yazıcıları müdürleri yargılanmış, hatta tutuklanmışlardır.

Nokta Dergisi'nde gelinen son noktaya bakışımızda, derginin direkt sahibi tarafından 'kendiliğinden' kapatılması yazarın baskının, tedirginliğinin, korkunun başka bir boyutudur.

Burada yazarın sadece baskıdan dolayı bir geri duruş değil. Özünde düzen gazeteciliğinin dışına çıkarmama da vardır. Oysa ki yazdığını savunan, savunduğunu yazar bir Nokta olmalıydı. Basına uygulanan bu "onda" sansürünün tesircileri olarak kalmalıydılar. Dergi sahibinin bu davranışı, yazarlarının son tavırları beraberinde bir eleştiriyi de getirmektedir. Fakat bu ifadelerinin devonçası olmamalarının suçluları kim. Suçu isteyen de, yargılayan da bu sistemin efendileridir.

Laikliği Dillerinden Düşürmeyenler

En İşbirlikçilerdir

Atatürkçü Dönüşümün Derneği'nin organize ettiği, sivil toplum kuruluşlarının ortaklığında Cumhuriyetine Sahip Çık "mitingi" 14 Nisan'da Ankara'da Cumhurbaşkanlığı Seçimine Ödakti olarak yapıldı.

"Cumhuriyetine Sahip Çık" mitingi düzenleyenlerin içinde kimler yok ki? ... Genelkurmayından, emekli generaline, milliyetçi seven ve cuntacı birçok kesim var Görüleceği gibi mitingi düzenleyenlerin niteliği tartışma götürmez elbette ki.

Laiklik söylemi dillerinde sakız olmuş durumda. Neden halkın belli bir kesimini yankısına almak istiyorlar? Çünkü, elde edilen rantta daha büyük paya sahip olmak, aynı zamanda iktidarlarını sürdürmek istiyorlar. Çünkü, elde edilen rantta daha büyük paya sahip olmak aynı zamanda iktidarlarını sürdürmek istiyorlar. Hal bundan ibaret olunca, laiklik dide sakız oluyor.

Ve laiklik teranesini dillerine delayan "laikçi" kesim tehlike cuntasının, Galatçıları dair kampanyalar yapıyor AKP üzerinden. Neden? Son günlerde ayyuka çıkan bilimsel bir mesele değil ki? AKP yıldırdı ülkeyi. Soğuk Soğancı Gönüldü ABD emperyalizmine peşkes çekti. Halka baskı, Zulum, Eza çeltidi. Ne oldu da AKP'nin bu politikalarını bugün görmeye başladık? Tedbir alma adına Cumhuriyet bir vaziyette "Cumhuriyet mitingi" yapıldı.

Efendileri böyle bayramı uygulandı. Peki ya Deniz Baykal. O kadar yargıya kopardı, AKP Grup Başkanvekili Salih Kapusuz'un 14 Nisan'da yapılan mitinginin CHP'nin organize ettiğini ileri sürdüğünde. Bu söylemin katısında Baykal'ın cezası "CHP teşkilatları ve milletvekilleri bu mitinge katılabılır. Ama bu miting CHP'nin düzenlediği bir toplantı değildir. CHP düzenlemiş olsaydı açıkça söylerdik" oluyor.

Sözün ona, CHP'ye muhalefet olan bir parti Zayıf Erdelafan'ı Cumhurbaşkanını yapar mıydı hiç?!!! Baykal Sektörlerde bulunarak, halkın yanındayım imajı vermeye çalışıyor. Baykal'ın ucuz politikalarında sınır yok ne de olsa. Her şeyi halk işini yaptığını iddia eden bir parti Sınır tanımı mı hiç?!!!

Aslında CHP'nin gerçek yüzüne baktığımız da, halk adına yapacağı veya yaptığı hiçbir şey yoktur. Tercih meselesidir. Fakat Baykal'ın böyle bir tercihi de yoktur. Baykal'ın tercihi nettir. Açıktır. Karşı çıkıyor gibi görünür. Fakat hiçbir şeye karşı çıkmıyor. Kendine biçtiği müyon laikliği'nden dönmeyerek, demokrasiye yavukse görünümü vermektedir.

Tayyip'in Cumhurbaşkanı olmasını istemeyen bir diğer kurum ise TUSİAD ve emperyalist tekelilerdir. Çünkü Tayyip Tarafı kayguları vardır. Tayyip'in Cumhurbaşkanı olmasıyla birlikte kot ortaklarının ortaklar kalkacağından kaygılanıyorlar. Yoksa farklı bir durum yani demokrasi ve laiklik gibi bir durum söz konusu değildir. Kayguları az önce belirttiğimiz gibi kur hırsıdır.

Görüşleri gibi laiklik yaygarası yapanların ne kadar laik olduğu ortadadır. Demokrasiyle, hukuksal ilişki olmuyor. Halkı yanılarına çekebilme işini demagogi yapıyorlar. Oulaturun asıl meselesi, içinde bulduğumuz düzeni aydınlatma, politikalarının sergilenmesidir. Bunun içinde başkanlıklarını yankıların başında halkı bu tarz safsatalar bu düzene angaje ederek, Sorular iseninde boğulmasını saflandırmaktır.

Evet görüşleri gibi en çok laiklikten söz edenler, en işbirlikçilerdir. Bilinen bir gerçek, vardır. Halkta yollarıdır baskı ve zulüm uygulanmaktadır.

Peki bize gelecek olacak, biz nasıl bakıyoruz laikliğe Elbetteki fuzumun laiklik anlayışıyla arasında bir yakınlık benzerlik yoktur. Halk istediği dine inanır, istediği dine inanmaz. Çünkü laiklik devlete "din ile inas özgürlüğüne güvene altına güveni vermiştir." ibadet kurumları devletten bağımsız bir şekilde güvene altına alınır ve aynı zamanda hırsızlıkta devlet bilimsel çözümler doğayı yani dinin yanında ekonomide, Sığavette --- belkiyiciliğine karşı çıkarlar.

«ÖRTÜLÜ» GERÇEKLER

19 Ocak 2007 tarihinde Hrant Dink'in katledilmesi ile "Susurluk devleti" bir kez daha asiğe çıktı. Belgelere dayanan gerçekler de göstermiştir ki, Hrant Dink'in katledilmesi devlet tarafından planlı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Fakat bunu bilmek için ille ki belgelere de ihtiyaç yoktur.

Trabzon Emniyet Müdürü'nün terfi ettirilmesi, katliama karşı yükselen tepkileri bastırmak adına yaratılan suni gündemler ve şovenist dalgaya, Cerrah'in, Vali Güler'in bilgileri dahilinde katliamın gerçekleştirildiğine dair belgelerin olmamasına rağmen devlet tarafından korunmaları ... Bunların hepsi devletin katliamı sahiplendiğinin, cinayetin devlet organizasyonu ile gerçekleştirildiğinin kanıtıdır zaten.

Bu ülkede yıllardır benzer operasyonlar geliştirilir. Hedef belirlenir, devletin medyası, satılık kalemlerle yalan ve demagojiyle saldırının ön hazırlığı yapılır, hedef vurulur, "iyi çocuklar" yargı tarafından korunur, tepki yükselirse birkaç kişi öne sürülüp tüm suç onların üzerine yükülür. Senaryo basit hatlarıyla bakıldığında hep aynıdır.

Sömürü düzenlerini ayakta tutmanın başka yolu yoktur. Çünkü bu düzen milyonlarca insanı açlıkla, yoksullukla, emperyalist savaşlarla ölüme terkeden, ülkeleri talan edip zenginliklerini sermayeye peşkeş çeken bir sistemdir. Bu nedenlerle halkların öfkesi ve örgütlü savaşıyla yıkılmaya da mahkum bir sistemdir. Bu gerçek oligarşinin hep korktuğu ve daima korkacağı bir gerçektir. Ordu'ya daha fazla bütçe ayrılması, cunta yasaları, sürekli ağırlaştırılan Terörle Mücadele yasaları bu korku yüzündendir.

Fakat buradan oligarşinin halka karşı savaşının sadece kendi belirlediği yasalar çerçevesinde sürdüğü düşünülmemelidir. Katliamlar, kaybetme politikası, işkence, tehdit, şantaj, komploculuk, fizleme, provokasyonlar ve psikolojik savaş oligarşinin halka karşı kullandığı savaş yöntemleridir. Bu yöntemleri hayata geçiren özel örgütlenme biçimleri oluşturulduğu gibi, devlet tüm kurumlarıyla bu savaşın içindeki. Yani devletin tüm kurumlarının bu savaşta ayrı bir işlevi - görevi vardır.

Asıl olarak 12 Eylül Cuntası ile faşizm kurumsallaştırılmış yani devletin tüm kurumları faşist kadrolarca doldurulmuştur. Bununla aynı zamanda ordunun yıpranmasının önüne geçilerek MGK perde arkası yönetici olarak belirlenmiştir. Bu nedenle bugün devlet zihniyetinde alınan tüm kararlar Meclis yada hükümet kararı gibi görülür.

Se de gerçekte perde arkasında görünen MGK'nın kararlarıdır.

MGK Genel Sekreterliği Cumhurbaşkanı, MGK, Başbakan ve Bakanlar adına talimat ve direktifler hazırlama yetkisine sahiptir (7 Eylül 2003 - Ekmek ve Adalet Dergisi). Böyle bir yönetim biçiminde siyaset meclisinin ve hükümetin bağımsız olabilme durumu var mıdır?

Hayatın hiçbir alanı yoktur ki MGK'nın ileri ve yetki alanı dışında olsun. Halka karşı her alanda ve her biçimde sürdürülen savaşta, MGK düzenin tüm kurumlarını halka ve devrimcilere karşı seferber etmiştir.

4 Şubat 1997'de Haneifi Avcı TBMM Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede şöyle diyordu: "Terörle mücadelede hukuk dışında kalılarak bir yerlere gidilmediği görüldü. Bunun için hukuk dışı bir yapılanmaya gidildi. Bu devletin üst kademelerinde alınan bir karardı. Bu yöntemi ilk olarak JITEM kullanmaya başladı." (Yürüyüş Dergisi-20 Kasım 2005).

Burada bahsedilen "terörle mücadele", aslen halkla mücadeledir. JITEM ise devletin üst kademelerinde alınan kararla hayata geçirecek yasadışı yöntemlerin uygulayıcısı özel örgütlenme biçimlerinden biridir.

JITEM asıl olarak 1989'da Jandarma Genel Komutanlığı'na kuruldu. Fakat geçmişi 1938'lere dayanır. Dışişleri Bakanlığı'na bağlıdır. DİHAL Bölgesi'nde ise Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlıdır (Yürüyüş-20 Kasım 2005).

Jurt genelinde faaliyet yürütmesinin yanında yarı olarak Doğu ve Güneydoğu Bölgelerindeki katliam operasyonlarının, kayıpların, sorgusuz infazların bite bit uygulayıcısıdır. Tüm bu operasyonlar için kendi içinde oluşturduğu küçük ve büyük timler vardır. JITEM operasyonlarının çoğunda konucuları ve itirafçıları da kullanır. Bunun nedeni bu kişilerin bölgeyi iyi tanımaları ve gerek dış görünümünü gerek konuşma dilleriyle halktan ayırt edilmesinin zor olmasıdır.

Yıllardır bölgede ve yurt genelinde yaygınlaştırılan itirafçılaştırma - işbirlikçileştirme politikalarını düşündüğümüzde, itirafçıların "vatan hizmetinde" ne şekilde kullanıldığını görürüz.

Bu operasyonlar özellikle 1990'lu yıllar boyunca büyük yığınların bir parçası haline gelmiştir. Saldırılarda JITEM dışında MİT, MHP'li faşistler, İslamcı Hizbullah, mafyacılar, uyuşturucu tacirlerine kadar işbirlikçileştirilebilen her kesim kullanılmıştır. Bu saldırıların amacı ise muhaliflerin tasfiye veya imha edilmesidir. Halkı sindirme, gözdağıyla teslim alma, örgütlenmelerini dağıtma, dinamik kesimleri yoketme amacıyla operasyonlar yığılıştırılır. Hedef sadece devrimciler değil, halkın her türleri örgütlenmesidir.

O yıllarda geliştirilen ve yaygınlaştırılan katliam politikalarından biri de kaybetme politikasıdır. Kayıplar; Amerikan emperyalizmini özellikle Latin Amerika'da yazama geçirdiği bir politikadır. (Yürüyüş - 11 Nisan 2004). Ekonomisinden siyasetine kadar hayatın her alanında emperyalizme göbekten bağımlı olduğarı bu yöntemi de elbette akıl hocası CIA'den alacaktır.

Bu yöntemle binlerce insan kasılarak katledilir ve cesetleri ya yakılır yada kreş kuyularından, inşaatların temellerinden çıkar. 12 Eylül dönemi ve sonrasında, inşaat yapımı için kazılan alanlardan çıkan toplu mezarları hatırlayın. Bu ülkenin her karış toprağı kaybedilmiş, sorgusuz sualsiz katledilmiş insanların cesetleriyle doludur.

Her ne kadar bu cinayetler "faali meçhul" gibi gösterilmeye çalışılsa da, hepsinde devlet eliyle gerçekleştirildiğine dair kanıtlar yada tanıklıklar vardır. Tüm bunlara karşın ölüm mangalarının hiçbirinin ceza almaması, davalarının zaman aşımına uğratılması, devlet tarafından korunması infazların devlet politikası olduğunun açık bir kanıtıdır.

1999 Kasım'ında kamuoyu baskısıyla kurulan TBMM Faali Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu üyesi Mustafa Yılmaz'ın şu ifadeleri bile gerçeğı anlatmaya yeterlidir: "Komisyon araştırmaları sırasında kontrgerillanın cinayet işlediğı sonucuna ulaştık ve Genelkurmay Başkanlığı'na yaptığımız başvuruya yanıt verilmedi. Dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş TBMM Başkanı Cindoruk'u arayarak; "Ben elemanlarımı deşifre ettirmem, vargesin" dedi. "Faali meçhul" cinayetlerin açığına çıkması devlet işinden engelleniyor, DGM'de bekletilen dosyaları istemimize rağmen alamadık." (Ekmeğ ve Adalet - 11 Nisan 2004)

Susurluk'ta açığına çıkan devlet gerçeğinin ardından yoğunlaşan kamuoyu baskısıyla kurulan ve pazarların, konutların, üst düzey yetkililerin müdahaleleriyle işlevsiz kılınan bir komisyonun yansıttığı gerçeklerdir anlatılabilir. Cumhuriyet'deki - yine aynı şekilde işlevsiz hale getirilen - onlarca komisyonu hatırlayan, İnsan Hakları Komisyonu, Ceza ve İstenceyi Araştırma-Ölüm Komisyonu vb gibi örnekler çoktur.

Bunların temel işlevi ise demokrasinin oyununun bir parçası olmaktır. Baskı ve terörün kendisi bir noktada sistem için bir tehdit haline gelir. Bu noktada ise hak ve özgürlüklerin genişletilmiş olarak gösterildiğı kurni yasalar, yukarıda bahsettiğimiz tipteki komisyonlar yada farklı uygulamalar devreye girer. Bu şekilde ortaya çıkan terör devletten bağımsız gösterilmeye çalışılır.

"Susurluk Devlettir" sloganını hatırlayın hepimiz. Bu kararın ortaya çıkardığı gerçeklerin gösterildiğı bir sonuçtu aslında. Kazanın ardından pişiklenmiş saşılmasıyla telaşa kapılan devlet erkani

ortaya "derin devlet" diye bir kavram atmış, sanki devletin içinde ayrı bir devlet varmış gibi gösterilmeye çalışılmıştı. Öyle ya Türkiye Cumhuriyeti demokratik bir devlettir, faaliyetlerinin, infazlarının, katliamlarının, uyuşturucu kaçakçılığının ve tüm pisliklerinin sorumlusu devlet işerisine götlenmiş birtakım mafyacı-çete bozuntusu olmalıydı. Ama hayır, bu senaryo da tutmadı. Ne kadar örtmeye çalışsalar da iptikleri açığa çıkmıştı. Halk ise tepkileriydi. Bu tepkilerin etkisiyle ilk sarıldıkları demokrasicitik oyunu olmuştur ve ardından Mehmet Ağar İşleri Bakanlığı'ndan istifa ettirilmiştir. Mehmet Ağar'ın bunun üzerine yaptığı açıklama ise çarpıcıdır: "Herşey devletin zihvesinde kararlaştırılmıştır. Eğer konuşulacaksa, toplayın devlet zihvesini, orada konuşalım." (Yürüyüş - 20 Kasım 2005).

Ağar istifa ettirilmiştir fakat bu Ağar'ın gözden çıkarıldığı anlamına gelmez elbette. Ne de olsa bu devlet işi yapılan "Bin operasyon" un sorumlusudur Ağar, büyük işler yapmıştır ve yapacaktır. Halk düşmanlığı tescilli bir faşisttir o. Yapılan sadece bir manevradır, demokrasicitik oyununun bir parçasıdır o kadar.

Tabii tüm bu gerçekler nasıl bu şekilde pazarlanıyor, nasıl çarpıtılıyor diye sorabilirsiniz. Bu noktada da psikolojik savaş devreye girer. Psikolojik savaşın asıl hedefi halka karşı savaşın kitlelerde ve oligarşinin kendi askerleri içinde psikolojik ön hazırlığını yapmaktır. ABD kontrgerilla talimatnamelerinde "düşmanın, mahalli halkın, tarafsızların ve dost unsurların düşünce, duygu, tavır ve davranışlarını milli amaç ve hedeflerin elde edilmesini destekleyecek şekilde etkilemek üzere, propaganda ve diğer araçların planlı olarak kullanılması" şeklinde tanımlanır. (Ekmele ve Adalet - 11 Nisan 2004). Buradaki milli hedefler asıl olarak emperyalist çıkarlardır elbette.

Psikolojik savaş iki ana temel üzerine oturur; merkezi ve değişik kurumlar kullanılarak yapılması, yalanın propagandasının temel malzemesi olmasıdır. Buradan anlaşıldığı gibi psikolojik savaşta tek araç medya-basın değildir. MEB, YÖK, MİT, İTİM, çeşitli vakıf ve dernekler, faşist "bilim adamları" gibi kişiler ve kurumlar bu savaşın araçlarıdır. Bunların kimisi çıkartları nedeniyle bu savaşta yer alırken, bir kısmını da oligarşi bizzat örgütlemektedir.

Tüm bu özel örgütlenmiş yapılanmalar psikolojik savaş için hergün düzenli yalan üretmektedirler. Tabii en tepede MGK vardır. Kontrgerilla yönetim merkezi olan Özel Harp Dairesi'ne bağlı olarak 1983 yılında kurulan Toplumla İlişkiler Başkanlığı örgüllüdür ülkemizde halka karşı psikolojik savaşın karargâhidir. (Ekmele ve Adalet - 11 Nisan 2004).

Bu yalanlarla katliamların ön hazırlığı yapılır, bu yalanlarla halkın tepkileri suni gündemler üzerine çekilir. Böylece gerçekler saklanır,

perdelenir.

Psikolojik savaş salt yalan propagandaları içermez. Devrimcilerle karşı bir operasyon, bir kontra cinayeti, devrimci adaleti karalamak için yapılan bir karşı-devrimci eylemin devrimcilerin üzerine atılması vb. birçok biçimde karşımıza çıkar. Burada amaç devrimcilerin halkın gözündeki meşruluğuna darbe vurmak, halkta devrimcilerle, demokratlara karşı güvensizlik yaratmaya çalışmaktır. Böylece devrimcileri halktan tecrit edecek ve imha etmesi kolaylaşacaktır. Hatta bu yalanlarla uş senaryoları bile oluşturarak halkı devrimcilerle karşı kullanabilmektedirler. Son dönem yaygınlaşan uş politikası bunun örnekleridir. Özde vatandaşın sözde vatandaşlara tepkisi diye asılanmaya çalışılan bu politika, devletin bilinçli başlattığı, kendi eliyle yürüttüğü bir politikadır halbuki.

Tüm bu katliamların, operasyonların finansmanı ise uyuşturucu kaçakçılığı, mafyacılık, kumarhaneler ve fuhuş evleri oluşturur. Polis araştırmaları, panzerler eskortluğunda uyuşturucu tirlarının gidip geldiği bizzat hükümetin bakanları tarafından açıklanmıştır. Son dönemlerde göstermelik yapılan fuhuş ve uyuşturucu operasyonlarında bile bu gerçek açığa çıkmıştır. Basılan kumarhaneler, fuhuş evleri ve uyuşturucu çetelerinde ortaya çıkan polisler, emniyet mensupları ve tsadamları, bunun örneğidir. Bunun yanında devlet eroih ticaretini, kumarhane haraçsılığını ve halka karşı kontrgerilla eylemlerini "vatanserverlik" diye pazarlayabilmiştir. Mafyacılar, çeteciler bu düşünceyle korunmuş, devlet ism çalıştırılmıştır.

ANAP MYK üyesi Avni Çarsancıklı'nın; "Devlet Abdullah Cihat'ı aramıyordu. Devlet ism çalışıyordu. D Ağar'la görüşen ve Ciller'in masasında yemek yiyen biriydi" açıklamaları bunun çarpıcı bir örneğidir. (Yürüyüş - 20 Kasım 2005). Bu şekilde faşist mafyacılar, Haluk Kırıcı, Faik Meral, Yavuz Atas ve Cihat gibileri sayesinde lum maddi kaynak elde ederler hem de katliamları için bu kişiler hazır birer elementtir. Bu kişiler aynı zamanda MİT iserisinde görevlendirilirler.

İşte bu hukuksuzlukların temel dayanaklarını ise Terörle Mücadele yasaları oluşturur. Bu yasaların temel mantığı, bütün halkın dışman, terörist görülmesine dayanır. Fakat gerektiğinde herhangi yasalara bağlı kalmadan katliamlarını, gerçekleştirecek, baskı politikalarını hayata geçirecek kadar da pervasızdır bu sistem.

Siyasi-ekonomik ve askeri alanda emperyalizme endekslı politikaların olduğu demokratik hak ve özgürlüklere alabildiğine yoğun saldırıların örgütlendiği, devletin suçlarını örtbas etmeyi en baş görev bilen yargıların elindeki bir sistemdir bu sistem.

Tüm bunlara bakınca bu sistem halka düşmandır demek yetmez. Bu düzeni değiştirmek gerekir. Bu düzenin değişmesi ise verdığımız örneklerde görüldüğü gibi yönetmelik, yasa meselesi değildir, bir

sistem meselesidir. Tüm bu gerçeklere karşın bu sistemin birtakım düzenlemelerle, reformlarla yada seçimlerle değışebileceğini savunanlar hayal dünyasında yaşayanlardır. Hele ki bu sistemin kendiliğinden değışeceğini düşünenler tamamen bir ayırtmazlık içindedir.

Lenin der ki: " Bir halk istemezse devrim olmaz". O halde halkın iktidarının kurulmasını istiyorsak, yani kökten bir değışimi, devrimi istiyorsak, her koşulda, her zaman yekincaya dek emperyalizmle savaşacağız. Bunun orta yolu yoktur. Çünkü böylesine bir sistem ancak faşizmle yöneten bir sistemdir ve bu sistem düzeninin bekası için tarihte de bolca örneklerini gördüğümüz üzere gerektiğinde her türlü yasadışı yöntem, terör eylemlerine başvurmuştur. Bu gerçeklere rağmen bu düzenle savaşmamak ise onursuzluktur, halkına ve vatani-na ihanettir, suç ortak olmaktır. En uç noktada emperyalizmin saflarında olmaktır.

Bu nedenle hak ve özgürlüklerimiz için, adaletli bir düzen ve insanca bir yaşam için, yani tüm bunları sağlayabilecek tek sistem olan sosyalizm için savaşmalıyız.

EMPERYALİZMİN KUKLASI TAYYİP ERDOĞAN

AKP iktidara geldiği günden beri, adından oldukça söz ettiren isimlerden birisidir Tayyip Erdoğan. Son dönemlerde ise Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile gündemde.

Tartışmaların asıl zeminini oluşturan Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı olması halinde laikliğin elden gideceği konusudur. Laikliğin ve diğer garstik yönetim biçiminin çarpıtıldığı, yanlış zeminlerde tartışıldığı ayrı bir tartışma ve yazı konusudur.

AKP'nin iktidar olduğu süreç içerisindeki icraatları sonucunda halkın tepkisini toplaması, Tayyip Erdoğan'a duyulan öfke ise tartışmanın başka bir boyutudur.

Kısaca bir hatırlayalım; Tayyip Erdoğan hem emperyalizmin politikalarına, hem oligarşiye daha fazla uyum sağlamak için Fazilet Partisi'nden ayrılmıştı. Değışimini "milli gönüğ gümlegini sıkardım" diye ifade ediyordu. (Yünüyüđ - 19 Haziran 2005).

Böylece 'yenitendi' Tayyip Erdoğan. Tam da ABD'li efendilerinin istediği kalıplara sığıyordu. Koşulsuz şartsız ABD'nin, IMF'nin isteklerini yerine getireceğine yeminler ediyordu.

Efendileri sevdi Tayyip'i, sıvazladı sırtını. ve "yünü ya kulüm" diyerek gönderdiler sıvaset arenasına. Müslüman bir halkın duygularını, taleplerini ihzmar ede ede iktidar kolcuğuna oturdu Erdoğan ve AKP'iler.

Bilindiđi gibi, İslamcılığın dünya şapındaki yükseliği 1970'lerden itibaren Amerikan emperyalizminin desteğiyle gerşekleşmiştir. Aynı destek ülkemizdeki İslamcılık içinde geçerlidir (EkmeK ve Adalet - 12 Ekim 2003).

Ne var ki, İslamcı gelişme bir noktadan itibaren dünya şapında Amerika'ya, ülkemizde ise oligarşiyi rahatsız eden duruma gelmiş ve bu noktadan itibaren İslamcılar'la emperyalizm ve ihbirlikleri arasındaki gelişmeler büyümüştür.

Sonuşta İslamcılar Amerika'ya karşı çıkma yada boyunduruğuna girme arasında bir terah yapmak zorunda kaldılar. Bunlardan biri Amerika'nın hedefi durumuna gelmek iken, bir diğeri ABD tarafından desteklenmek demek olacaktı. AKP işte bu ikinci seçenekte yer alanlar arasındadır. İslamcılığın bu türünde dihi en aşafılık şekilde kullanılırken, müslümanların duyguları da en demagojik yöntemlerle ihzmar edilir.

Tayyip ve AKP'iler bu konuda ihi birer kukladırlar. İlimli İslam nasallarıyla şu ana kadarki iktidarlar içinde Amerikanalığı en pervaniz uygulayanlardır.

Ülkenizin yüzyüce gençini bir anda Irak'ta ateşe atmaya karar verebilecek kadar acımasız, bir kararla yürünleri rşsiz bırakacak kadar taş kalpli, gözünü kırpmadan ülkenin her karış toprağını satacak kadar hain, kanını içecek kadar düşmandurlar halklarına.

İktidara geldikleri günden beri yaptıkları satılmışlıklarının rşpatıdır. SSK'ların devri, Telekom'un ve daha birçok kamu hizmeti veren kurum-kuruluşların özelleştirilmesi, mezarda emeklilik yasaları, öldüren sağık yasaları, birçok insanımızın canına mal olan hızlı tren projesi, hiçbir uyarı dikkate alınmadan açılan ve sonra zorunlu kapatılan Bolu Tüneli, lins politikaları, gecekondular yıkımları, halka karşı savaş yasaları ve daha nice israatları vardır. Erdoğan ve çetesinin.

"Ananı al gît buradan", "Sokaklara dökülürüz diyorlar, nereye dökülürseniz dökülün", "Gözünüzü toprak doyursun" diyecek kadar sınıf kınıyle donanmış, "karar milletindir" demagojileriyle halkı kandırmaya çalışacak kadar alçaktırlar.

Başta Tayyip olmak üzere hepsinin görevi ihmal, zimmet, kalpazanlık, yolsuzluk, mal beyanı ve daha birçok konuda yargılamaları vardır.

İptikleri bu kadar pazara çıkmıştır. Bu nedenle halkın her kesiminden Tayyip'e ve AKP'ye tepkiler yükselmektedir. Bu nedenle Tayyip, Cumhurbaşkanlığı seçimi yaklaştıkça İmaj tazelemek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor.

Son olarak çıktığı Karadeniz turu ve 20 yıl sonra "nihayet" tamamlanan Karadeniz sahil yolu bunun bir örneğidir. 20 yıldır türlü yolsuzlukların döndüğü yol Karadeniz halkına rüşvet vermesine tamamlanmıştır.

Yada geçtiğimiz günlerde İzmir'de gezi düzenleyen bir ilkokulun öğrencilerini ve öğretmenlerini taşıyan otobüsün kaza yapması sonucu hayatını kaybeden 33 insanımıza düzenlenmiş göstermelik cenaze töreni gibi.

Bugüne kadar onlarca insanımız öldü ihmalde, çocuklarımız öldü ve ölüyor. Hiçbir önlem alınmayıp ölümlerine sebep olan iktidar şimdi şov yapmak adına rşrensizleştirecek tımsah gözyaşları döküyorlar.

İşte İktidarın yürü, işte cumhurbaşkanı adayı çıkaracak İktidar. İşte Tayyip!

Halkın İktidarını kurmadığımız sürece daha betedenini de göreceğimizden kimsenin kuzkusu olmasın.

Aslolan Emperyalizmin Sömürüsüne İzin Vermemektir

IMF neyi istiyor?
"Harcamalar konusunda ek tedbir alınması, sağ-
lık harcamalarının kısıl-
masını, Sosyal Güvenlik
Reformu'nun devreye
alınmasını, KİT'lerin Ma-
li dengesini için zım
yapılmasını istiyor." İmza-
lanan açıklamanın içeri-
ğinde görüldüğü gibi
tüm maddeler emekçilerin
aleyhine yönelik. Ekonomi
IMF'ye bağımlı oluyor.

İstanbul Levent'teki İETT Gara-
jı arazisinin satışı ihaleyle yapıldı.
Arazi 705 milyon dolara Dubai
Şeyh: Et maktum tarafından satın
alındı.

Satılan, IMF'ye peşkeş çekilen yerler
sadece İETT Garajıyla sınırlı de-
ğildi. "Boğazici ve FSM köprüleri
ile Edirne - Ankara, Pozanti - Tarsus,
Tarsus - Gaziantep, Toprakale - İs-
kenderun, İzmir - Geşme, İzmir - Ay-
dın otoyollarının işletme hakkı
devri yöntemiyle özelleştirilmesi i-
çin gerekli tasarı özelleştirme
İdaresi başkanlığına gönderildi.

IMF'yle yapılan toplantılar sonucunda yeni anlaşma-
lar imzalanarak, en değerli yerler peşkeş çekildi. Sonuç
olarak IMF'nin dediği oldu. Farklı bir beklenti içine giri-
lemezdi. Çünkü ülkenin ekonomisi bütünüyle IMF'nin elin-
de. IMF'nin istekleri doğrultusunda, program dahilinde gere-
ği yapıldı satışların. Satışlardan elde edilen para ise
halkın ihtiyaçlarına cevap olarak kullanılmadı. Kullanıldığı ye-
rin rotası her zamanaki gibi belliydi. IMF'nin boraları...
Satışların kafi gelmediği yerde ise telafisi mümkün ki-
lindi. Çünkü IMF için her yol mübahtır. Olmadı kamu
harcamalarında kısıtlamalara gidilebilirdi.

AKP hükümeti ise el-perce divandır her daim, e-
fendilerinin karşısında. Peşkeş çekmekte sınır tanımıyor. Siz
İteyin emrinize amadeyim diyor. Anlaşılacağı gibi satışlar
sadece IMF'ye peşkeş çekilen arazilerle sınırlı de-
ğil. Bu izin görünür yüzü IMF isteyip, dikte ettik-
ten sonra satılmayacak hiçbir arazi yoktur. Aynı za-
manda AKP iktidarı, içinde bulunduğu ekonomik
krizden kurtulmak için satılmayacağı hiçbir şey yoktur.
Ekonominin ayakta kalması mutlak. Bunun için
de ülkemizin yeraltı - yerüstü zenginlikleri de göz-
den alınmıştır, AKP iktidarı tarafından. Çünkü
IMF böyle buyurmaktadır. AKP iktidarında buyruğu
yerne getirmekten başka seçeneği yoktur.
IMF'yle yapılan anlaşmalar sonucunda imza-

Lanan açıklamalarda daha fazla sömürü, daha fazla baskı söz konusudur. Emekçi halkın ilişkilerini kurutuncaya kadar sömürüsü ve baskılarına altına alınması isteniyor.

IMF neyi istiyor?" Harcamalar konusunda ek tedbir alınması, sağlık harcamalarının kısılmasını, Sosyal Güvenlik Reformu'nun devreye alınmasını, KİT'lerin mali dengesizliği için zam yapılmasını istiyor." İmzalanan açıklamanın içeriğinde görüldüğü gibi tüm maddeler emekçilerin aleyhine yönelik. Ekonomi IMF'ye bağımlı işliyor.

Söz konusu olan ülkemizin yağma ve talanı. Halkın ve ülkemizin ihtiyaçları değil. Hal bundan ibaret olursa ülkemizin kapıları emperyalist kurum ve kuruluşlara sonuna kadar açılıyor. Buyur ediliyor kapıdan içeri. Fakat bugün bütün gibi ülkelerde, emperyalizme ekonomik, siyasi, askeri her yönüyle bağlı olan ülkelerde, sadece IMF'yi ülkemizden kovmakla sorun çözülüyor. Çünkü emperyalizmin hükmü söz konusu. IMF gibi bir kurum gider, yerini dolduracak, sömürüyü gerçekleştirecek farklı bir kurum vardır. Ülkemizdeki işbirlikçileri tarafından da varlığı konuşacaktır.

Ülkemizde emperyalistler ve işbirlikçileri olduğu müddetce ekonomide bağımsızlığımız söz konusu değildir. Biz bağımsız olmadıkça, ekonomimizde bağımsız olamaz. Çünkü iktidara gelen her hükümet, adının ne olduğu hiç önemli değil olduğu müddetce sömürü işlemeye devam edecektir.

İktidara gelen hükümetler köklü bir değişim yapmadığı müddetce, emperyalistlerin ekmeğine yağ sürmeye devam edeceklerdir. Görüntüde yapılan değişiklikler mi? O ise sömürü politikasına hizmet edecektir.

Asıl mesele emperyalizme ve işbirlikçilerine hayır demektir. Sömürüsüne izin vermemektir.

Ülkemizde emperyalistler ve işbirlikçileri olduğu müddetce ekonomide bağımsızlığımız söz konusu değildir. Biz bağımsız olmadıkça, ekonomimizde bağımsız olamaz. Çünkü iktidara gelen her hükümet, adının ne olduğu hiç önemli değil olduğu müddetce sömürü işlemeye devam edecektir.

Çocuklarımızı Öldürenler Bu Ülkeyi Yönetenlerdir

- Kartal Samandıra'nın Osmangazi mahallesi'nde akşam saatlerinde 8 yaşındaki Furkan Yavuz bir kurbacağın peşinden koşarken 20 yıldır asık duran derin kuyuya düştü. Arkadaşlarının gözleri önünde saatlerce sarpılarak kuyuda boğularak can verdi.

- Bursa'da bir hurda deposunun feseptik sukuruna düşerek yaşamını yitirdi Muharrem Kılıç. 5 yaşındaydı.

- İstanbul'da Gürkan Baykan okul çıkışı korzudan koşuyuşu geçerken plakası belirsiz bir araç altında ezilerek can verdi.

- Konya'nın Kulu İlçesi'nde 8 metre derinliğinde kuyuya düşen Alperen Döner boğularak yaşamını yitirdi.

- Sultanbeyli'de iki katlı bir evde çıkan yangında iki çocuk öldü.

- Kapadokya gezisine giderken Atsaray yakınlarında meydana gelen kazada Zafar İlköğretim Okulu öğrencisi, öğretmen ve velisi 33 kişi yaşamını yitirdi.

Nisan ayında medyaya yansıyan kadarkıle çeşitli illerde feseptik, ve su çukurlarında, kazalarda, yangınlarda ölen çocukların sayısı gün geçtikçe artıyor.

Çukurlarda, kazada, yangında ölen ferahlar içinde kalan nedense ezilen, sömürülen, yoksul hallen çocukları oluyor. Zenginlerin, ağababalarının, opdamonların çocuklarının ne canına ne malına hiçbirşey olmuyor. Zenginlerin öğretisi temel olarak ölümleri yaratmaz ve ölümlere seyirci kalmaktır.

Bursa'da cukura düşerek yaşamını yitiren Muhammen Kılıç'ın annesi nasıl bir ülkede yaşadığımızı şöyle anlatıyor: "Bursa'ya yoksulluktan, işsizlikten yeni geçtik maddi imkansızlıktan Muhammet'in bir fotoğrafını bile çektiğimizde 6 Nisan'da amcasında otururken büyük optuma 'opa-bey bizim fotoğrafımızı çektirirmişim" denmişti. "Ağabeyi de amcasının çocuklarıyla birlikte fotoğraflarını çekmişti. İlk ve son fotoğrafı da bu oldu" diyordu. Feryatlarıyla yüreği acıyla yanar bir anne.

İşte bizim çocuklarımız daha büyümeden geleceği elinden gâliben aşkın yokluğun esirine bırakılır. Seve seve bir oyun oynamadıkları okulunda rahat rahat girilip gelinir, beş kuruş muhtaç olup fotoğrafını dahi çektilerinden ölen çocuklarımız.

Peki bu kadar çocuğun ölümüne neden olan sorumlular kimdir? Arabayı kullanan zafâr mı, cukurun sahibi mi, çocuğunu arkadaşlarıyla beraber oyun oynamaya gönderen anne ve babalar mıdır? Yoksa bu ülkeyi soyup söğene sevrilen, daha fazla kâr etmek için halkın sağlığını geleceğini düşünmeden yolları, köprüleri, ihaleye verip cukurları kapatmayanlar mıdır? Bahçelievler'de loğar kepçesi olmadığı için cukura düşen Dilara'nın ölümünden sonra halka bir daha bu tür daylar yaşanmayacak sözü verenler midir?

Dilara'dan sonra aynı şekilde ölen çocukların sayısı daha da arttı. İşte kapitalizmin oligarşinin insana verdiği değer bu kadar. Tayyip Erdoğan'ın, Gâller'in, Zopboşku'nun, Ağaçların, sair ahattir. Onlar her ölen giden camı arkasında ne kadar daha kâr yapmayı düşünür. 'Ateş düştüğü yeri yakar' bu ülkeyi yönetenlerin, zenginlerin yüreği yanmaz. Hepsinin çocukları Amerika'da, Avrupa ülkelerinde zek sefa içinde yaşarken halkın çocukları aslık, sefalet içinde ölüyor.

Bugün başta AKP iktidarı ve ona destek verenleri biliyoruz. Zek, sefa içinde yaşasalar da işiniz rahat değil, rahat da olmayacak hiçbir zaman. Bu ülkede yaşanan adaletsizlikleri unutmayan halk ve vatanı için mücadele eden hesap sora sorunu veren devrimcileri var. Bundan dolayı da diyoruz ki adalet er ya da geç yerini bulacaktır.

GÜNÜMÜZ VAHDETTİNLERİ

Tarih 19 Mayıs 1919. O gün Mustafa Kemal Bandırma vapuru ile Samsun'a çıkarak Kurtuluş Savaşını başlatmıştı. Kurtuluş Savaşı döneminde, Osmanlı'nın ülkeyi nasıl sattığına, işbirlikçiliğine dair yazılacaklar ayrı bir yazıdır. Ama öz olarak baktığımızda ülke emperyalist işgal altındadır ve egemen sınıflar işgale davetiye çıkarmıştır. Bir tarafta işe halk aydınlar, küçük burjuva nitelikli asker-sivil kesim ülkenin işgaline karşıdır. Bunlar M. Kemal öncülüğünde emperyalizmin ülkeyi işgaline karşı bir ulusal kurtuluş savaşı vermiştir.

Ve bu Kurtuluş Savaşı emperyalizmi ülkeden kovması geriletmesi ve emperyalizme karşı çıkarları ulusal kurtuluş savaşında birleşen kesimlerin bütünlüğünü sağlama açısından tarihsel bir öneme sahiptir. Ama öz itibarıyla emperyalizme karşı olması önemli yanlarından biridir Kurtuluş Savaşı'nın.

Günümüze geldiğimizde ise her yıl 19 Mayıs'ta iktidardakiler kürsülere çıkıp nutuklar atarlar, Kurtuluş savaşından, şehitlerinden söz ederler. Kurtuluş savaşında ölenlerin izinde olduklarından tutalım da bu ülkenin bir karış toprağına zarar pelineyeceğine kadar varan sözler söyler. Oysa herkes bu sözlerin ne kadar yalan-doban olduğunu bilir. Bugün bu nutukları kürsülerden atanlar aslında Kurtuluş savaşı öncesi Osmanlı tahtında oturanlardır.

O gün Osmanlı padişahları, işgalcilerle kadeh tokuşturup yalakalık yaparak ülkeye ihanet ediyorlardı.

Peki bugün? Bugün yazınlarında o zamanlardan çok fazla farkı yok öz olarak. Bugün de ülkemiz IMF anlaşmalarıyla, küresel sermaye, AB'ye uyum, AB'de ile ilişkileri düzeltme masalları ile emperyalist işgal altındadır.

Yani iltridordakiler Anadolu'nun işgalını Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasıyla bitmiş, bugün bağımsız, işgal altında olmayan bir ülke gibi görüntü vermeye çalışıyorlar anlatıyorlar da perçemler öyle değil.

Emperyalist işgal bugün de başka yol ve araçlarla sürmektedir. Ülkemizde Amerikan askeri yok belki ama askerlerimiz Amerikan askeri gibi işlev görmektedir, Türkiye ve Dünya halklarına karşı. Emperyalist işgal bugün de sürüyor.

Ama o yıllarda Anadolu halkları nasıl çıkıp vatanını savunuyorsa şimdide savunacaktır. Bugün vatanının bağımsızlığı, özgürlüğü için canını veren, vermeye hazır olan milyonlarca pencil kurmaktır var bu halkın.

Kurtuluş Savaşı'nın başlangıcı olan 19 Mayıs bugün Gençlik ve Spor Bayramı olarak kutlanmaktadır!

Ancak yazının başında da değindiğimiz gibi yine bu yıl kürsülerden bağımsızlıktan, pelecğe sahip çıkmaktan, pers-liği korunmaktan vs. pek çok konudan dem vurulacak.

Fakat unutulmaması gereken şu ki o konuşanlar, bugün ülkeyi emperyalizme pekeş çekentendir. Gençliğimiz özgür - bağımsız bir ülke istemesin diye uyuturucu, juhuş batağına itentendir. Her türlü pisliği, ahlaksızlığı persliğe çep-destlik, moda, özgürlük adına pompalayantardır.

İşte onların ülkesini daha rahat pazarlama, vatana ihanetlerini kolaylaştırmak için yarattıkları tablo budur. Onun için 19 Mayıs'ta, 29 Ekim'de ve daha pek çok yer ve zamanda kürsülere çıkıp konuşanlar, bağımsızlık, demokrasi, özgürlük lafları bu düzenin sahipleri için yalondan başka birşey değildir.

Osmanlı'da Vahdetim ne ise vatanı halkı nasıl ihanet ettiyse onlarda potansiyel Vahdetimleridir.

Ve genimsiz Vahdetimleri şunu unutmamak ki Osmanlı'da Vahdetim'in sonu ne ise onların da benzer olacaktır. Sonları ve tarihini saygılarına vatan hainleri olarak yazılacaktır isimleri.

İSLAMCILARIN KABESİ

"Türkiye Kerkük'e müdahale ederse, biz de Diyarbakır'a ederiz." (Mesut Barzani)

Mesud Barzani 26 Şubat'ta verdiği bir röportajda böyle söylüyordu. Neden böyle bir açıklama yapmıştı Barzani? Türkiye neden Kerkük'e müdahale edecekti?

Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı olan Barzani daha önce de "Türkiye'nin bağımsız Kürdistan fikrine alışması" gerektiğini söylemişti. Her ne kadar Amerika'dan bağımsız hareket etmeseler de, Bush sirtlarını sıvazlasa da iş işlerinize karıştırsanız biz de sizinle karışırız demek istiyor, Barzani.

Türkiye oligarşisinin ise Kerkük üzerinden hesapları var. Bu yüzden Barzani'nin açıklamalarını "Barzani haddini aşmıştır. Altında kalkamayacakları" sözler söylemesinler. Bu sözlerin bedeli çok ağır olur diye yorumluyor Recep Tayyip Erdoğan. Bir yandan da askeri müdahale olasılığını dillerinden düşürmeyersek tehdit ediyor oligarşinin sözcüleri.

10 Nisan tarihinde yapılan Milli Güvenlik Kurulu'nun gündeminde bu konuda yer alıyordu. "PKK'yi engellemediği" için Irak'a nota vermiş olan AKP hükümeti 2 hafta sonra siyasi ve ekonomik baskı uygulamaya kararı aldı.

Alınan kararlarda "özel firmaların Erbil'e başlattığı uçuşların izninin iptali, Habur sınır kapısının kapatılıp Suriye'den bir kopu aşılması ve PKK'ye karşı kararlı adım atılmaması durumunda Birleşmiş Milletler'in (BM'nin) kararlarındaki sıcak takip hakkının kullanılması" yer alıyor.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt da 12 Nisan'da yaptığı basın açıklamasında askeri müdahale olması gerektiğini düşündüklerini ifade etti.

Kerkük kentinin nüfus(!) tartışmasının geldiği nokta garipçidir. Çünkü tartışma nüfus tartışması değildir. Bu konuya tekrar değineceğiz.

Bütün bu açıklamaların ışığında Türkiye Kerkük'e askeri bir müdahalede bulunabilir mi? Hali hazırda Amerikan işgali sürerken ve Amerika'ya uşaklık bu kadar aşıkken bu sorunun cevabı evet olamaz.

R. Tayyip Erdoğan ve Büyükkarar'ın üst perdeden açıklamalarının kışkırttığı kitleyi etkilediğinden ve göz boyanmadan öte bir anlamı yoktur.

İslamcuların kâbesi Beyaz Saray olmuşken ordunun ipleri ABD'nin elindeyken uşaklık dışımsız sürerken efendilerinin bölge politikalarına ters düşmezler. Bunu akıllarından bile geçiremezler.

ABD Dışişleri sözcüsü Sean Mc Cormack konuyla ilgili açıklamasında "Iraklı liderler, Türk hükümetiyle istikrarlı ve güvenilir bir Irak üzerindeki karşılıklı çıkarları için nasıl daha yakın çalışabileceklerine odaklanmalı" sözleriyle aslında "Çıkarlarımız ve politikalarımız çerçevesinde hareket etmeye devam edin" demek istiyor.

Üzerinde fırtınalar koparılan Kerkük meselesi nedir? Asıl sorulması ve cevaplanması gereken soru budur:

Kerkük; Anapların, Kürtlerin ve Türkmenlerin de arasında bulunduğu çeşitli milliyet ve mezheplerden halkları bir arada yaşadığı bir bölge. Türkiye diğer sistemin korkusu bir Kürt devleti oluşumuna ve PKK'nın güçlenmesine. Bu korkuyla tarihsel Kürt düşmanlığı birleştirilerek yükseltiliyor şovenist dalga.

Aynı zamanda Kerkük, Irak'ta çıkarılan petrolün üstelik birine sahiptir. Böylece somunların istatunu kabartmaktadır. Hürriyet yazarı Ertuğrul Özlök 11 Nisan tarihli köşe yazısında bu noktanın altını çizmiş ve "Türkiye'den Kuzey Irak'a yapılan ihracat 5 milyar doları bulmuş" denmiştir.

Böylesi büyük bir pay oligarşinin de istatunu kabartmaktadır. Bu yüzden ticaret sınırlandırılmakta konuların gidip gelişini kesilmemektedir. Ne ticaretle ne de askeri bir operasyonda ABD'nin bilgisi dışında hareket etmeyecek olan egemenlerin kabaddayılıkları da kısa sürelidir. Bir süre sonra söylediklerinin tam tersi yönde de hareket edebilirler ve bu hiç şaşırtıcı olmaz bizim için. Çünkü asıl olan efendilerinin çıkarlarıdır.

Emperyalistlerin çıkarlarıyla halkların hiç bir zaman bağdaşmaz. Kerkük'ün yapısını belirleyen ise orada kardeşçe yaşayan halklar olmalıdır.

Kazanan Emperyalistler Değil, Ortadoğu Halkları Olacaktır.

İran'a yönelik tehdit ve baskıları artıran ABD, Irak'taki yakın müttefikleri İngiltere'ye sınır ihlali nedeniyle 15 İngiliz askerini esir alan İran'a karşı kışkırttı.

İran, karasularını ihlal eden İngiliz askerlerini yakaladı ve 13 gün elinde tuttu. İran bu hareketi ile egemen bir devletin normal olarak yapması gerekeni yaptı. Ülkelere sınırın ihlali, yol geçen hanı değil. Ve İran'da kendi sınırlarını koruma hakkına sahip. İsm bu yönü açıkça belli iken, uluslararası basın ve burjuva basın ve onların yorumcuları İran'ı "bölgede gerilimi tırmandırmakla, bunalım politikası yürütmekle suçladılar suçlular. İngiltere önce pervasızca İran'ı suçladı. Açıklamalar yaptı. Ancak İran'ın kararlılığı, haklılığı İngiltere'ye geri adım attırdı. Ve "olağan gözlem gollarını" aramaya itti.

BM güvenlik konseyi İran'a yönelik bazı yaptırımları karara bağladı ve büyük bir ABD deniz gücü Körfezde demir atmış durumda.

ABD donanması İran'a gösdağı vermek ve saldırıya geçmek için hazır durumda bekliyor. İran atom santralleri kuruyor ve burada kullanacağı uranyumu zenginleştirme işlemleri yapıyor. Atom santrallerinin enerji üretebilmesi için zenginleştirilmiş uranyum kullanılması gerekiyor. Bunu yapmanın yakıt olarak da dışa bağımlı olmak anlamına geliyor. İran'da haklı olarak bu alanda bağımlı olmak isteniyor.

İran'ın uranyumu zenginleştirilmesi ABD baskısı olmak üzere bazı devletler tarafından atom bombası yapmaya zorlanarak görülmüyor.

Gerçekleri İran'ın uranyumu yakıt olarak kullanılabilir olacak oranın üzerinde zenginleştirilmesi ve bunda atom bombası yapabilecek kapasiteye sahip olma anlamına geldiği - Bunun yanısıra ABD İran'ı Körfez bölgesinde ABD'nin kurmak istediği tam denetimi engelleyen bir güç olarak görüyor.

Bölgede Türkiye gibi emperyalizma yaratanı kapsandı ki ülkelerde İran'ın atom bombasına sahip olmasının karşılık. Çünkü bu durumun bölgesel dengeleri değiştireceğini ileri sürüyorlar.

Türkiyeyi yönetenler İran'a karşı ABD ile yakın işbirliği içerisinde. Ve bu konuda ABD ile halka açıklanmayan anlaşmalar yapıyorlar.

Bütün bu nedenler dikkate alındığında İngiliz askerleri sorunu daha fazla önem kazanan bir sorun olarak ortaya çıkıyor.

İran kökle ve gelenekleri olan bir ülke. Kimse için kolay bir lokma olmayacaktır. Kuşkusuz ABD, İran'a karşı, Irak'ta da bulunduğu gibi de davranacaktır.

Ama ABD'nin ve onun suyundan piden diğer devletlerin görmesinden gelemeyeceği bir güç bölge halklarının geçirdi.

Halklar arasında anti-amerikan duygular sürekli yükseliyor ve mücadele isteği artıyor. Bölge halkları bölgeye dışarıdan müdahale eden ABD'ye karşı şüpheliler ve bu şüphe giderek daha fazla pratik olarak da mücadele etme eğilimine dönüşmekte. ABD'nin İran'a saldırılarına karşı Türkiye halklarında İran halklarıyla dayanışma içinde olacaktır.

İSGAL YILLARCA SÜRSE DE

İRAK HALKI KAZANACAKTIR

Bundan tam 4 yıl önceydi. Tarihler 19 Mart 2003'ü gösterdiğinde. İlk bomba düsmüştü Irakla. Yanıyordu Bağdat bombalar altında. Irak yanıyordu. Emperyalistlerin sevimsiz ağılıkları konuşuyordu bomba seslerine. Bağdat'ta "istikrarı" sağlamak adına bomba sesleri, kursun seslerine karıştı. Teslim olmanın adına, İstikrarı sağlamak denmişti. Bunun içinde her yol mübahtı. Öldürmek, istence yapmak, teravüz etmek... Emperyalist efendiler politikalarını hayata geçirirken başvurdukları yol - yöntemde sınır tanıımıyordu. Emperyalistlerin politikalarının karşısında, ezilen, ülkesi elinden alınmak istenen Irak Halkı vardı. Halkların direnişi vardı. Emperyalistlerin politikaları, kanla - canla örülen direniş kalesine çarpıyordu. Acizlikler bundandı. Saldırganlıkları politikalarının Irak halkının direnişiyle başa çıkmasındandı. Bir halkın gücü vardı, emperyalistlerin tankının, topunun, tüfeğinin karşısında. Kabullenemedikleri, hoşsimsizlikleri bundandı.

Emperyalizm koşullar ne olursa olsun kaybetme gibi bir durumu söz konusu olamazdı! Efendiler kazanmaya mahkumdu! Kazanmanın koşulu olmamalıydı, Irak nezdinde. Bundan korkuyorlardı emperyalist efendiler. Çünkü Irak halkının kazanması, halkların gücünü kabul etmesi, kendisinin kaybetmesi demekti. Mutlak kazanmalıydı emperyalizm. Bunun için yeni politikalar belirleyip, hayata geçirmeliydiler. Irakla asker gönderme planı ve hayata geçmeyen politikalarını yeni stratejilerle yaşamda yer bulmasını sağlamalıydılar. Yeni stratejileri politikalarına hizmet etmeliydi. Direnişi kırmayı, halkların gücünü parçalamayı hedef alıyordu. Daha fazla katliam demekti. Fakat tüm bunların yarısına yenilgisinin, çözümsüzlüğünün izahıydı. Halkların direnişinin ve gücünün karşısındaki acizliğiydi.

Tüm dünya tank oldu, gördü. Emperyalizm, Irak'a ne vaatlerle girmişti. Vaadlerinin karşılığı katliamlar, istenceler oldu.

Bununla sınırlı değildi izledikleri politika. Irak halkını birbirine kındırarak iç çatışmayı körüklediler. Mezhep savaşlarını ortaya çıkardılar. Çünkü teslim olmanın, ülkeyi ele geçirmenin farklı yol yöntemiydi mezhep çatışmaları.

Söz konusu olan halkların direnişiydi, gücüydü. Bunun karşısında ABD Başkanı Bush, "Amerikalıların Irak savaşından baktığını" ve "bu savaşın çok zor olduğunu" söylemesi de yenilgisinin kabulüdür. Politikaları direniş karşısında çıkmaza girmişti.

İşgalin başladığı günden bu yana katliamlar sürüyor, tutuklamalar kol geziyor. İşgalcilerin politikalarının çıkmaza girmesiyle birlikte katledilen ve tutuklanan insan sayısı daha da çoğaldı. Çünkü politikalarının direniş karşısında hiçbir geçerliliği yoktur. Bu yüzden de emperyalizmin krizi derinleştikçe katletmekte sınır tanımıyor.

Emperyalizmin krizi yönetememe krizi, yolsuzluklar içinde boğulması. Güvenliği, denetimi sağlayamaması. Emperyalizmin içinde bulunduğu tablo bundan ibaret. Bazarısızlığı öleri ortada. Bunun karşısında izlediği yol ise belli. Daha fazla katliamdan ve daha fazla işgal askerinden ibaret.

Fakat ortada şöyle bir sorun da var. Halkların direnişinin karşısında, kaybettiği asker sayısının telafisini robotlarla giderecek. Careyi robotlarda arayıp medet umacak.

Her ne önlem almış olursa olsun, bilinen tek birşey vardır. Her daim direnen halklar kazanacaktır.

Emperyalizm tüm bu sikişmişliğinin, acizliğinin krizinin karşısında hemen pes etmeyecektir de. Ama şu da kesindir ki işgal yıllarca sürse de Irak Halkı kazanacaktır. Halk direndikçe birliğini sağladıkça Amerikalının çöküşünü hızlandıracaktır. Ve zafer direnen halkların olacaktır.

BİR UZAK KİTADIR AFRIKA

Afrika'da son günlerde çatışmalar yaşanıyor. Epemenler bu verimli toprakları elde etmenin hertardı yolunu bulmuşlardır. Orası her zaman ferah bırakılmış bir kıta olarak durur. Dünyada yoksulluğun ve açlığın en çok yaşandığı kıtadır Afrika. Hatta ülkemizde sayılı insanlara "Afrikalı pişi" demek bir alışkanlık haline gelmiştir. Afrikalı çocukların fotoğrafları açlığın tanıtımı için bolca kullanılır. Elbet bu açlığın nedeni kapitalizmdir.

Bir Afrika ülkesi olan Somali'de iç savaş yaşanmaktadır. Günlerde Afrika'nın boynuzu olarak nitelendirilen bu ülkeye ABD ve İngiltere'nin kışkırtmasıyla komşu ülke Etiyopya saldırmıştır. Malum 11 Eylül sonrası emperyalistlerin her yere saldırmak için gerekçeleri hazır. Bunun adı da El Kaideci avıdır. Hatta bu av sırasında ölen sivillerin, halkın başına gelen olayların açıklaması da her zaman hazırdır. Bu da yanlışlıkla bomba düştüğüdür. Somali'deki petrol kaynakları, madenler ise epemenlerin özünü sulandıran unsurlar değildir. Ya da Somali'deki körfezde kurulacak bir ABD üssü ile ABD'nin Ortadoğu hakimiyeti hiç saptanmayacaktır. Afrika'nın tüm dünya ülkelerine göre şöylece bir değeri vardır. Orada Avrupa'nın sömürüşü hüküm sürer. AB ülkeleri ABD ile ittifakta, çelişkiye destek bu hırsla Afrika'ya yönelirler. Örneğin Afrika ülkelerinde AB askerleri konuşlandırılarak, asiret savaşları yaratılır ya da diktatörlüklerin yıkılmaya çalışıldığı söylenir. Tıpkı Irak'taki diktatörlüğün yıkılıp barışın gelmesi gibi. Asıl olan ise oranın denizciliklerinin en çok kimin sömürüşü savaşmasıdır.

Tabii ABD ve İngiltere bu saldırıda da karşısında direnen güçleri görmüştür. Asiretlerin bir kısmı kurulan geçici hükümete karşı direnmektedir. Yine "Serikat Mahkemeleri Birliği" adıyla direnen bir İslami yapılanma Etiyopya'nın bu saldırısına karşı savaşmaktadır. Halkın bir kısmı ise Somali'yi terk etmekle çareyi bulmuştur.

Diğer bir Afrika ülkesi olan Zimbabve'de ise anti-emperyalist tavriyle ülkesini hiçbir zaman ABD'lerle teslim etmeyen Devlet Başkanı Mupabe'ye yönelik saldırılar söz konusu. 31 Mart 2005'teki seçimler sonucunda halkın oylarıyla iktidara gelen Robert Mupabe, o günden beri hedef gösterilmektedir. ABD'nin ambargosu da o günden beri devam etmektedir. Seçim sonrası geçitli yalan dolan, demagogilerle Mupabe'yi devirmeye çalışılarda, Zimbabve Afrika'da tekellerle işbirliğini kabul etmeyen bir ülke olarak varlığını sürdürmektedir.

« Mupabe, İngiltere başta olmak üzere emperyalistlerin desteğindeki beyazların ırkçı rejimine karşı verdiği mücadeleyi 1980'de kazanarak iktidara geldi. 1990'a kadar eksiklikler, yanlışlıklarla da olsa sosyalizmi uyguladıktan sonra kapitalizme geçti. 2002 başlarında ise şu kararı aldı; "Piyasa ekonomisinin işlemediği görülmüştür. Sosyalizme yeniden döneceğiz". Bu paralelde; IMF programını reddetti, nüfusun %2'sini oluşturmalarına rağmen

men toprakların çoğunu elinde tutan beyaz (çoğunluğu avrupalı) çift-
lik sahiplerinin toprakına el kaydı, halka dağıttı. Öte yandan, eski İngi-
liz sömürgelerinden oluşan "İngiliz Milletler Topluluğu"nu (Commonwealth)
"Anglo-Sakson kirliliği ittifakı" olarak nitelendirerek ayırdı. Ve tüm
bu uygulamalarıyla Afrika ülkeleri için de "yok edilmesi gereken bir
örnek" di Zimbabve » (Yürüyüş sayı : 153 sy=47)

Zimbabve'ye bakarsak eğer; son 20 yıldır hiç yapmış
yapmamış. Bu yüzden kuraklık insanların hayatının bir parçası olmuş.
En uzun insan ömrü 50 olarak belirlenmiş. Yine Etiyopya'da mil-
yonlar açlık tehlikesi ile karşı karşıya. Tabii emperyalistlerin em-
rindeki sivil toplum örgütlerinin bu soruna da bir çözümleri var.
Doğum sayısını sınırlı tutarak nüfus artışı azaltmayı öneriyor.

Böylece kendisi yeraltı-yerüstü kaynaklarını daha fazla, daha çok
sömürebilecek. Emperyalistlerin bu saldırıları hiçbir zaman tiken-
mez. O ülkeleri nasıl sömüreceklerini, halkı teslim alıp, emeklerini
kullanacaklarını daima hesaplarlar. Bugün Somali'deki saldırılar,
Zimbabve'de acıydıkları oyunlar hep aynı temeldedir.

Afrikalılar elbet örgütleniyorlar, derimler yapıyor bu duru-
ma karşı savaşıyorlar. Ama yetersiz kalıyor. Elbet çok büyük sen-
yalıklar var ama kullanamıyorlar, kullandırtmıyorlar. Tabii işbirlik-
çilik yapanlar, vatanlarını satanlar dışındaki kesim için geçer-
li bu yasadıklarımız yani nüfusun çoğunluğu için.

Afrika kıtasının kurtuluşu tüm Afrika halkının her türlü
baskıya, AB dayatma ve ambargolarına karşı vereceği ortak mücade-
leye sığınacaktır. Halk kendi elleriyle özgürleşecek, yine kendi el-
leriyle vatanına sarılacak ve açlık-yoksulluk son bulacaktır.

gölkün
Önderi

DENİZ GEZMİŞ YUSUF ASLAN HÜSEYİN İNAN İBRAHİM KAYPAKKAYA

Ülkemizde 1960'lı yıllarda gençliğin önderliğinde gelişen güc-
len bir halk hareketi vardı.

İşçiler grevlerde, köylüler toprak işgallerinde, madenciler, memur-
lar alanlardadır. Gecekondu semtlerinde direnişler, okullarda işgaller
vardır. Birçok kesim tepkilerini yoğunlaştırmış hak ve özgürlük haykı-
rısını yükseltmişti. Yükselen mücadeleye egemenlerin korkularını büyütüyordu
ve halka saldırıyordu. Böylece iktidarın ömrünü uzatmaya çalışıyordu.

Solca ise düzenici bir mücadeleye geleneği vardı. Bu geleneği yika-
cak olan kadrolar, silahlı mücadeleyi başlatacak ve okullarda müca-
deleyi yükseltecekti. Anti-emperyalist mücadelenin bayrağını taşıyorlar-
dı. Diğer yandan nasıl bir ülkede yaşandığı ve ülkemizde nasıl bir mü-
cadeleye algısı izlenmeli tartışmalarını yürütüyorlardı. Bu tartışmalardan
THKO'yu oluşturanlar Denizlerdir. Mahirler ise THKP-C'yi oluşturdu.

Deniz Gezmiş 1966'da İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine gir-
di. Öğrenci gençlik eylemlerinin en önünde yer alanlardandı. Birçok kez
gözaltına alındı, tutuklandı.

Hüseyin İnan, 1966'da Ortadoğu Teknik Üniversitesine girer. Dev-
GENG içinde yer alan Hüseyin İnan, THKO'nun örgütleyicisi, teorisyeni ve
önderidir.

Yusuf Aslan da ODTÜ öğrencisiydi. Devrim yolunda ydu Filistin'den
de geçti. Orada eğitim gören bir grup içerisinde yer alıyordu.

Denizler ve Mahirler dönemlerinin anti-emperyalist eylemlerinin i-
çinde yer alıp, önderleri oldular. Teori ve pratiğin birbirinden ayrılmasına ya-
samalarında tavır aldılar. 6. Filo'ya karşı eylemlerde, ABD elçisi R. Canmer-
in arabasının yakılmasında en öndedirler. Pasifliği reddedip militan bir
ciğizliği savunmuş ve hayata geçirmişlerdir.

Denizleri anlamayanlar yaptıklarını maceraperestlik olarak görürler
çoktan tarihin ağırlığına karışılır. Bugün, Denizlerin mücadelesinin işini
başaltmaya çalışıyorlar; "Ne kursun sitemadılar" diyorlar. Denizlerin Mahirlerin re-
formizmine tavır almasını görmezden gelerek tarihi gerçekleri çarpıtıyorlar.
Oysaki tarih, turnusol kağıdı gibi doğruyla eğriyi birbirinden ayırır.
Yıldızlığın teorilerini yapıları yerlerine yerleştirir. isimleri anılmaz ya da
lanetlenerek anılır.

"10 Mart 1972 yılında Denizlerin idam kararı TBMM'de kabul edil-
di. idam dosyaları seretoya gönderildi. Denizlerle ilgili idam hükmü
Astero Yargıtay tarafından 10 Ocak 1972'de onaylanmıştı. idamın ön-
gellenmesi için 12 Mart koşullarında alınmadığına karşın yoğun giri-
şimler yapılmıştı. Kararın uygulanmaması için aydınlar meştek örgütleri

temsilcileri idamlara karşı imza topladılar... Okullarda boykot-
lar, hapishanelerde açlık grevleri yapılmıştı... Mecliste yapılan oylama-
da... 450 milletvekilinden 245'i idamı onayladı... Bunlardan 97'si
CHP'liydi. (Yürüyüş Sayı: 97)

6 Mayıs gecesi Denizler idam edilmeden önce ailelerine yazdıkları
mektuplarda devrimci inançlarını yineliyorlardı. Son nefeslerini verene
dek, devrimci sirtarları haykırmağa devam ettiler. Büyük bir manala
bağlıydılar devrime ve sosyalizme. Bu yüzden ölümsüzleştiler. Yarattık-
ları geleneklere bugün yenileri eklendi. Attıkları savaş sloganları dal-
ga dalga yayıldı. Meydanlarda, alanlarda onların resimleri tasınıyor.
Onların isimlerini alıyor bebelerimiz. Onlara bir sloganlarla büyü-
yor umutlar.

"12 Mart cuntasına karşı silahlı mücadeleyi sürdürmek ve
Deniz Gezmişlerin idamını engellemek için Ünye Racıb Üsü'nden işa-
ingiliz Ajansı kaçırılarak, korsanlığında serbest bırakılması istenir. Zyle-
mi gerçekleştiren sekiz THKP-C, iki THKO önder ve savaşçısı, aldık-
ları rehinlerle birlikte gittikleri Tokat'ın Niksar ilçesine bağlı Kızılkere
Köyü'nde kısıtıldılar. 10 önder ve savaşçı son nefeslerine ve son mermile-
rine kadar savaşarak şehit düştüler" (Yürüyüş / 2007 / Sayı: 97)

İBRAHİM KAYPAKKAĞA

1970'lerin başında silahlı devrim cephesi'nin parçalarında biri
olan TKP-ML'nin önderleridir.

İbrahim Kaypakkağı 1960'lı yıllarda mücadeleleri içinde yer alma-
ya başladı. 1960'lı yılların ikinci yarısında Çapa Yüksek Öğretmen Okulu
Fikir Kulübünün kurucularından biri olarak öne çıktı. Gençlik önderlerin-
den biriydi.

Görev ve sorumluluklarını en önde yer alıp, en ağır yükü omuzlayarak
yerine getiren bir öğrencilik deneyimi oldu. Forum, Anti Türk Sözü, Ay-
dınlık Sosyalist Dergi gibi dergilerde yazı yazıyordu. Faşistlerle çatışma
halindeyken sabahlara kadar nöbet tutarı, tartışır, faşistlerle çatışır
öğrencilerden biriydi.

Baha önce içinde bulunduğu (PDA) Aydınlatıcılar Grubu'ndan ayrıldı.
Ve cezaevindeki örgütlülük ile birlikte 1971'lerden itibaren Malatya,
Antep ve daha sonra Dersim bölgelerinde faaliyet yürüttü. Bu faa-
liyetler içinde TKP-ML, TIKKO kuruldu.

1973 Ocak ayında İbrahim Kaypakkağı, Ali Haydar Yıldız ve yoldaş-
ları Vartınik'e bağlı Mirik Köyünde kısıtıldılar. Bu kısıtımada Ali
Haydar şehit düştü. Kaypakkağı, kısıtımaya yormadına rağmen bir süre
sonra tutuklandı.

Dersim il merkezinde Göksu Karakolu'nda, Elazığ işkencehanelerinde
istediklerini alamadılar ağzından. Diyarbakır'a götürdüler; işkence aylarca
sürdü, direniş aylarca sürdü. Asla pişman olmadı. Ve 18 Mayıs 1973'te
katledildi.

"Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedelli bir
mücadeleyi öngörerek çalıştım - Ve neticede yakalandım. Asla pişman
değilim"

(İbrahim Kaypakkağı)

ZENGİNLER KLÜBÜ

Zenginler klübü olarak da bilinen dünyanın en egemen ve en saldırgan 7 ülkesinin oluşturduğu G-7'nin maliye bakanları son toplantılarını Washington'da yaptılar. Bu 7 ülke; ABD, Japonya, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya ve Kanada'dır. Sonuçta bir bildiri yayınladılar. Ve elbet bu bildirinin dopası gereği bildiriden çıkanlar emekçilerin daha çok sömürülmesi ve sermayenin büyümesi iaindir. Sonuçlar dünya ekonomisinin pidiyatını tekrardan düzenlemek gerektirip üzerinde şekillendi.

G-7, G-8, IMF, Dünya Bankası gibi kurumların kurulma amacı tekellerin sömürüyü arttırması iaindir. Bu toplantılarda her zaman için emekçilerin zararına sonuçlar çıkar. Ancak, amacın dünya ülkelerinin kalkınması ve insanların yaşam seviyelerinin yükseltilmesi olduğı açıklanır. Ancak bu koca bir yalandır. Sadece halkı konuşturmak, tepki toplamak, sömürmek için yaratılan bir kandırmaca dır. Bu toplantılara her zaman bu gözle bakmalıyız.

Toplantıya dönersek kısmıca bildiri de yayınlar çıkar. IMF toplantı sonrası yaptığı açıklamalarda bu süreci histondirmistir. Sonuçlara göre; Çin para sistemini pekiştirmelidir, Suudi Arabistan yatırımlarını arttırmalıdır, Japonya ve Avrupa emek piyasalarını serbestleştirmelidir. ABD'de kütuo seripi kısımlıdır.

Bu kararları almalarında ana neden Çin'deki kapitalist sömürünün palazlanması ve böylelikle diğer ülkelerin pazarlarının azalması, kasalarına gelecek paranın ortadan kalkacak olmasıdır. Çünkü Çin kendi para birimi yuan üzerinden hammadde ticaretinde çok ilerlemiştir. Bu da diğer ülkelerin hiç işine gelmez. Suudi Arabistan'ın Dopu Asya'yı ve Çin'e acılmasının getireceği sonuçlarda aynı şekilde G-7 ülkelerinin husurunu gözlemektedir. Yani pastadaki payın en büyüğü almak için pirişilen yarısta kaybetme tehlikesi ile karşılaşan egemen ve sömürücü ülkeler birbirlerini yemekte dirler. Birlik adı altındaki bu gruplar da aslında kendi iç gelişmelerini gözlemeye yani gücünün, daha az gücünü ezmeye çalıştıkları tekrar pürülmüştür.

Bu durumda, bizim pürmemiz gereken şey egemenlerin nasıl bir karakter taşıdıklarıdır. Sömürücü ülkeler emekçilerin sırtına bindikçe kinerler olarak birbirleri ile gelişmeleri de hiç bitmez. Buna göre bizim yapmamız gereken şey; birleşip, güçlenerek mücadele etmemizdir. Daha çok Galisip savası büyümemiştir.

İtir

Her nehir kendi yatağını bulurmuş
Bende buluyorum günler geçtikçe
Coşkulu akıyorum kimi zaman
Ama nehirlere akıyorum her zaman
Kimi zaman hırın kaba
Kimi zaman sessiz sedasız
Aslında düşünüyorum.

Her nehir kendi yatağını bulurmuş değil
Her nehir kendi yatağını yapar olmalıymış

Fatma KOYUPINAR

ŞENGÜL'Ü TANIMAK

Büronun bayanlar odasına bir sabah zayıf, esmer kısa saçlı bir bayan arkadaş geldi. O zaman daha tanımiyorum onu ve bu ilk karşılaşmamız. Tanıyan arkadaşlar var sanıştta. O sabah kısa bir merhabemiz, hel hal tir sormamız oluyor. Asil sohbet. tanıyanlar arasında oluyor ve antedipin ka daryyla yeni takliye olan bir arkadaş. Takliyesinden sonra uzun yıllar görmediği ailesini ziyarete gitmiş neşeli bir sesle münik yegâterinin onu tanıyamamasını ve hatta saçlarının kısa olmasından kaynaklı erkek sormalarını anlatıyor.

İşte Şengül'le ilk karşılaşmamız böyle oldu. O gün başka görüşmedik ama daha sonra tekrar karşılaştık. Hatta birlikte pikniğe bile gittik. 8-10 kişi İstanbul'un bir sahil parkında mütevazı bir piknik yaptık. Onlardan biri de Şengül'dü. Bir taksi ile piknik yapacağımız parka gittik ama Şengül daha taksiye biner binmez kâhı oldu. Birmeden önce söylemişti taksii tutar pikniklene yin vs. diye. Güç bela, zorla da olsa vardık piknik yerine ama Şengül'ün arabadan sonra kendini toparlaması bir saatini aldı neredeyse. Gıldük, oynadık, eğlendik pik nîk yerinde. Şengül sessiz, sakin, az konuşan bir arkadaşımız oldu. İzlentimini bnatmıştı bende bu ikinci karşılaşmamızda.

İzlenim diyorum çünkü sadece iki defa karşılaştık onunla. Ama ne fark eder az karşılaşırsak, kısacık sohbetlerimiz olsa da. Sanıştta onun kara göz lerindeki parlıtyı ilk görüşte yakalamıştım. O gözlerindeki parlıtyı hiç gitmedi. Kara gözlerini halk dâsmantlarına karşı karartmıştı Şengül. Ve bîngön Karapil Sakağı'nda Ankara'nın Karapılı oldu. Karapıllerin arasına karıştı.

Daha sonrasında kişilik olarak tanımlanırken Şengül sabırlı, fedakar, inatlı ... diye anlatılıyordu tanıyan arkadaşlar tarafından. Ama onu bu şekilde sıfatlarla tarif e densesem de sorun mu? O giderken kendini tanımlardı mı zaten. Nasıl bir manca sahip olduğunu, öfkesini, kinini anlatmadı mı? Bedeninde bomba, üzerinde yeşil göm lefi, beresi ile sol yumruğu havada sallayı unudumuzda dururken verdiği söz lerden anlaşılmıyormu nasıl olduğu Şengülümüzün. Kara gözümüzün. Onun o görönsüne izleyipte unutan var mı hiç?

Söyleyin unutulur mu hiç Şengüller. Halk için, özgür, bağımsız bir ülke için bedenine bomba sarıp patlatan kömür gözlelerimiz unutulur mu? Unutulmaz ve unu tmayacağız istesek tanıyalım, sohbetimiz olsun ya da tanımayalım, hiçbir yerde zamanda karşılaşmamız olalım, unutmayız. Çünkü meselemiz fiziken tanışmak, tanımak değil. Bizler bîngön mutlaka tanışacağız zaten. Kimimiz yaşında, kimimiz karapıll e- zince ama mutlaka tanışacak ve karşılaşacağız. Çünkü biz büyük bir ai lenin fertleriyiz.

İşte hepimiz Şengül'ü tanıdık, tam ilke tanıdı. Kara gözle Şen- gül anlattı kendini, tanıdık. Ve unutmamak üzere kazıdık beyinlerimizde.

İfiri karanlık gecelerde
pusudayken karanlığın bekçileri
Biz ise her dem tane
yılmayan umudumuzda
Merhaba dedik
yeri döşen gine
Geceler gündüze evrildi
gündüzler zafere
dünden bugüne
bugünden uyanık utan yolda.
Hücre hücre naksettik
zulumün kalesine ötpertüpü
Düşüncelerimize duvar örmedik
her dem ötpertüpü
bilerek yaradık

HIDIRELLEZ

Çocukların en çok sevdiği dört misralık tekerleme vardır.

Mayıs ayı Mayıs yaz günlerinin ilk aydır diyebiliriz.

Kiraz ayı Baharı da yazı da içinde bulunduran aydır Mayıs.

Çocuklar alır

Büyük payı

Bir köy düşünün kırmızı kiraz dolu yeşil ağaçları, büyük sarı sarı kayısıları, kocaman kara, sarı dutları, Erik ağaçları, yeni dünya ve japon köy meyveleri... Her evin bahçesi çeşit çeşit meyve ağaçlarıyla dolu.

Saksidaki, duvardaki, yerdaki renge renk karanfiller, sümbüller, leylaklar, sarmasıklar, sarı - pembe - kırmızı gül fidanları, üzüm asma ve sarmasıkları gülden. Örülmüş aradıklar, doğdan gelen kekik, reyhan, cam kokusu ~~ve~~ nefesleri. İnsana büyük bir enerji verir, doğanın güzelliği

Kumru, serçe, karotavut, kirlangic, kanaryalar, susmodan şarkı söylercesine öter. Baykuşları ise havanın korumasını bekler ve öterler. Güçlü kuşları şafakta başlar ötmeğe, insanlığa yarı geldiğini müjdeler. Kuşların ötüşüyle, şarkı - türkü dinler gibi dinlenir. Tarladaki, dağdaki çalışan ırğatın emek dolu beyni.

İnce ince bir yol gibi, şarıl şarıl akan derenin su sesiyle yotılır. Su sesi kaldırır herkesi derenin serinliğine sabah serinliği konur. Sabahları hava soğuktur.

Ama insanı üsütmez Mart ayında toprağa, suya, havaya cemre düşmüştür. Yeryüzünde ne kadar canlı varsa cemrenin sıcaklığıyla ısınır.

Mayıs ayı ovalarda, köylerde bolluk bereket demektir. Her senenin, her ayın kendi içinde unutulmayan gelenekleşmiş önemli günü beş ve altı Mayıs günleridir. Anadolu'nun birçok yerinde 5-6 Mayıs günlerinde Hıdırellez kutlanır.

Bu gelenek "beş bin yıldır süren" bir gelenektir.

Köydeki herkesi 5 Mayıs günü bir heyecan, tatlı bir telaş sarar. Özellikle de kadınlar, genç kızlar için sevilen en güzel günlerden biridir. Herkes birbirine Hıdırellez geldiğini hatırlatır. Köyün tüm kadınları 5 Mayıs günü hava tamamen kararmadan bahçelerden rengarenk çiçekleri, gülleri, deste deste toplayıp suyla ıslatırlar.

En güzel yeni kıyafetlerini gece yatmadan hazırlayıp da tutup yatarlar.

Saat 05⁰⁰'de kadınlar evlerinde, kalkmış olurlar.

Sabahın ilk safasında herkes hayır duasını okur.

Genç-yaşlı kadınlar evlerindeki su kaplarıyla köy çeşmesine su doldurmaya giderler.

Ayrıca akşandan suya ıslattıkları çiçek demetlerini alırlar ellerine.

Saat 07⁰⁰'de kadar herkes su kaplarını doldurur sırayla getirdikleri çiçekleri çeşmenin etrafına, göletine atarlar.

Çeşme rengarenk çiçek bahçesine benzer.

Su dolduran her kadın dilek tutar. Kendi ve sevdiği adına.

Çeşmenin etrafındaki kalabalığın konuşma, gülme sesi hareketleri bir an durur. Etraf birden

sessizleşir. Kalabalık yok
olmuşcasına masnavi gökyü-
zünü kara bulutlar kaplar.
Herkes bu anı bekler. Kim-
se yağmur damlalarını Hidir-
ellez'in göz yaşlarıdır di-
ye bilmez. Hidir ve Ellez
kardeşlerin biraraya geldik-
leri andır. 6 Mayıs sabahı
bu anı yaşamak adına
erken kalkar kadınlar.

Geşmeden getirdikleri
Hidirellez suyu o gün her-
kese ikram edilir. Bir damla-
da olsa Hidirellez suyun-
dan yeni doğmuş bebeğin
ağızına damlatılıp 'bebeği'
hastalıktan, acıktan, kötülükler-
den korumak adına.

Kadınlar geşmeden gel-
dikten sonra evi, bahçeyi et-
rafı temizler. Hidirellez lokması
pisirip ev ev dağıtılır. Köyün
erkekleri, gençleri öğlak keser.

Köyde herkesin tek bil-
diği Hidirellez iki kardeş
bir zalim tarafından birbi-
rinden ayrı kalmak zorunda
bırakılır. 6 Mayıs günü Hidir-
ellez'in kavuştuğu gün ola-
rak bilinir. Ne köydeki herkes-
de Hidir ve Ellez'in kavuş-
tuğu anı bu geleneğe ino-
narak karşılar.

"Hidirellez geleneği ibraniler
aracılığıyla Suriye Mısır öze-
rinden eski Yunanistan'a,
buradan da Anadolu'ya gel-
miş." //

"İlk çağlardan beri Mezopotam-
ya, Anadolu, İran, Yunanistan ve
Doğu Akdeniz çevresinde ül-
kelerde bahar ve yazın gel-
mesi nedeniyle çeşitli tö-
renler yapılıyor." //

"Hidirellez inancının özel-
liklerini taşıyan ilk törenler
m.ö. 3 binin sonrasında Me-
zopotamya'da Fırat ve Dicle
nehirlerinin etrafında bolluk
ve bereket getirmesi için
Tammuz Domuz adı verilen
tanrı adına yapılıyor." //

"Hidirellez günü eski Türk-
lerdeki halk takvimine göre
6 Mayıs - 8 Kasım (Hızır gün-
leri) tarihleri arasındaki yaz
mevsiminin başlangıcı kabul
ediliyor.

"Anadolu'da Hidirellez yay-
gın inancına göre Hızır ile
İlyas peygamberlerin birara-
ya geldiği günün anısına
5-6 Mayıs'ta kutlanıyor."

* 6 Mayıs Evrensel 2004
tarihli gazeteden alınmış
bilgilerdir.*

DERİN BİR SOLUK

Derin bir soluk aldık
bundan tam 7 yıl önce
Öyle bir soluktu ki o
önce ciğerlerimiz oldu
sonra her hücremiz
Damarlarımızdaki kula beraber

O solukta Karadeniz'in hırçın dalgaları
Yaylaların cam kokusu vardı
O solukta ba etekli kodunlar horona dururdu
Kabına sığmayan uzaklarıyla beraber
İnsan korını kaynatan o soluk
Mahir gibi asi ve isyankardır

Yüreğine enginleri sığdırırlar
O solukta doldurur ciğerlerini
Hayatın anlamı
kavganın ateşini
harmarlayıverir.

Biraz hüznü bakarlardı
ama hep umutluymuş gözleri
Ne de olsa Ulaş'ın solugunu sekmişlerdir
Anası adlarını Sevgi koymuştu
Sevgiyle yapılır diye hanırları
İnanclarını saçlarında dalgalandırın diye

Kuzu kulağı ve kenger toplayıp
Kardeş safrolarda boşdoz kurup otururlardı
Doyum olmayan lezzetin adı
dengbejlerin anlattığı öykülerdi

Kelimelerin darsına
holay cekenlerin solukları
çift belikli kızların kınaları karışındı

Ve toprak damların altında
denimi döven Kawal'ın solugudur
Yüzlerce yıldır çekicini
adalet için indirip kaldırmıştır
O çekici ki şimdi bedendir
Tel örgü vatanımın başkentinde

Bedeller yara dene
çifte su verilmiştir
Çifte su verilenler varınca menzile
kuruldu holaylar ateşlerle
Ne de olsa yeniden soluk alma vaktidir
Soluk alıp yola devam etmek
Varıp enginleri aşmak gerek

«Nasıl Kıydılar Oğul Sana!»

Fatma ana bir mart akşamı, herşeyi gibi akşam haberlerini izlemeye başladı yine. Adında o kadar çok alıymıştı ki ölüm, cinayet, gasp haberlerini dinlemeye onu çok fazla zayıfletmiyordu yazınanlar. Ama bu sefer farklıydı. Halikari de bir öğretmenin kandavası yüzünden ötelirülmesini haber veriyordu TV.

Fatma ana oğlunu düşünce bir an. Oda öğretmendi. Ama yıllar olmuştu, Ali öğretmeni görmeyeli. Söyle bir iç geçirdi "oğul oğul" diye. Büyük oğlu Hasan'ı düşünce sonra. Oda öğretmendi. Ama 12 Eylül işkencecileri devrimci bir öğretmen olan Hasan öğretmeni işkencehanelerinde katletmişlerdi. Fatma ananın acısı büyüktü. 25 yıl olmuştu, Hasan'ını kaybettiğinden beri yüreği sızlardı her seferinde. "Ali'ne gitsem, onu bir görsem" diye düşünürdü. Kızın yollar kopandığı için, yanında bağ bahçe işleri olduğu için bir türlü gidememişti, İstanbul'a Ali öğretmenin yanına. Fatma ana bu yaz kesin gideyim dedi. Kendi kendine, yaşlılık var, hastalık var!

Ali öğretmen 10 yıldır İstanbul'daydı. Evliydi, iki çocuğu vardı. Malum geçim derdinden, belki de altı yıldıır görememişti köyünü, annesini. Annesini ikna edebilse de yanına getirebilirdi İstanbul'a. Hem yaşlılığına da beraber olurlardı Fatma anayla.

Bir gün okulda, arkadaşlarıyla birlikte sohbet ederken, başka bir öğretmenin hain kurşunlarına hedef oldu Ali öğretmen. Çocuklar toplandı, başına antlamaya çalışıyorlardı çok sevdiği Ali öğretmenin ölümünü. Ama hepki zoktaydı, zaten simli antlamazlardı da.

Ali öğretmen okulun en sevilen öğretmenlerindendi. 10 yıldır aynı okuldaydı. Hiçbir öğrencisine kötü davranmamış, hiçbir arkadaşıyla da sorun yaşamamıştı. Okula geçen sene gelen Şevket öğretmen dışında. Şevket öğretmen 12 Eylül'ün baynıyla düşünen faşist, gerici bir öğretmendi. Ali öğretmenin okulda çok sevilmesi, özünde de ül'nun devrimci-demokrat-alevi olması çok rahatsız ediyordu Şevket öğretmeni. İleinde büyüdüğü o önüne geçilmez, milliyetçi-şoven duyguları, hemililerimiz faşizan düşünceleri, Ali öğretmenin ölümüne neden olmuştu.

Fatma ana, yine bir akşam haberini dinlerken, bu kez oğlu Ali'nin ölüm haberini aldı TV'den. Dünyaı yıkıldı. Fatma ana, cinjine bir öli zaptlandı zandı. Bu nasil acıydı iki oğlu vardı dün-yada, ikisi de faşistlerce kahpece öldürülmüştü. «Nasıl Kıydılar Oğul Sana!»

Fatma ana İstanbul'a geldi. Cenazeye yetti. Ali öğretmeninin öğrencileri, Ali öğretmeni son yolculuğunda da yalnız bırakmadılar. Artık onlarda biliyorlardı öğretmenlerinin neden öldürüldüğünü.

Ali öğretmenin derslerde anlattıkları, sadece Ali öğretmenin hayalleri değildi çünkü. Yani aslında onlar hayal de değildi. Umutlarıydı, uğruna olünebilecek düşünceleriyle. Ali öğretmenin dediği gibi "yeryüzüne cenneti getirecek umudun çocuklarıydı" onlar.

Onlar artık daha bilinçli bakıyorlardı dünyaya. Okullarda yaşanan şiddet olaylarının yaşanmaması için alınan önlemlerin aslında ne kadar da boş olduğunu, şiddeti kışkırtan değil de fazlının doğurduğunu biliyorlardı.

Ali öğretmenin çocukları, artık Ali öğretmenin yolundan gidecek olan, yapılan hak ihlallerinin karşısında hakkının savunucusu, zalimin önünde mazlumun yanında olan, yeni beyinler yeni umutlar oldular.